

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
July 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਦੁਕਾਨ (ਸੈਂਟਰ) ਖੋਲ੍ਹੇ, ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ, ਮੀਟਿੰਗ ਕਰੋ ਵਿਚਾਰ ਚਲਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਥੂਲ ਵੰਡਰਜ਼ ਤੇ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵੰਡਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵੰਡਰ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ - ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਭੁਭਕਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਭੁਭਕਾ (ਸ਼ੇ) ਵੇਖਕੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਕੈਪੀਟਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਤਾਂਕਿ ਸਭ ਆਕੇ ਸਮਝਣ।
- ਗੀਤ:-** ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਮੈਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਰੁਦ੍ਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ। ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਰਾਈਟ - ਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾਮ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰੰਤੂ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਨਾਮ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਰੁਦ੍ਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੌੜ੍ਹੀ ਲਗਾਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੱਕ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਮੁੜ ਟੀਚਰ ਕੋਲ ਆਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਕੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹਿਊਮਨ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਰੇਸ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਰੇਸ। ਉਹ ਰੇਸ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬੁੱਢੀ, ਜਵਾਨ ਜਾਂ ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੇ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ। ਉਸ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨ ਤੇਜ਼ ਦੇੜੇਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੇਸ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਨ ਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 108 ਜਾਂ 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਸਭਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਫਿਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਖ਼ਿਆਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦਸੀਏ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਿਜਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਫਿਰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕੂਰੇਟ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਸਥੂਲ ਵੰਡਰ ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ। ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਤਾਂ ਬਸ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰਮਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਬੜ੍ਹਾ ਭੁਭਕਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਘੁਸਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਵਧੀਆ ਮਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਡਰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤਾਂ ਲੱਖ ਦੇ ਲੱਖ ਸਲਾਮੀ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਦਿਲਪਸੰਦ ਮਕਾਨ ਮਿਲੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਇਲ ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਹੋਵੇ, ਵੱਡੇ ਦੁਕਾਨ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਕਾਨ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੈਪੀਟਲ ਵਿੱਚ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਵੱਧੇ। ਵੱਡਾ ਦੁਕਾਨ ਨਿਕਲੇਗਾ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਣਗੇ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਝੱਟ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਥਾਨ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਓ ਜੋ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖ ਆਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਹਲਕੀ ਬੀ ਕੇ. ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਬੀ- ਕੇ. ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਸੇਲਮੇਨ ਵੀ ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਧੰਧਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਉਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਭੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ

ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੈਪੀਟਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਵ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਵਾਧਾ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਫਰਾਖਦਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫਰਾਖਦਿਲੀ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਝ ਕੰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰੋ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਕਹਿਣ ਤੇ ਕਰੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ। ਕਹਿਣ ਤੇ ਵੀ ਨਾ ਕਰੋ ... ਬਾਬਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਕਰੋ। ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਵੇ। ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਕਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਰਾਜੇ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੀ - ਕੀ ਜਾਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਬਰਦਾਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਰਿਜਲਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਜੇ ਬਹੁਤ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰ ਕੀ ਸਕੋਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣਾ ਬਹੁਤ ਧਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਵੀ ਨਲਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਟਰੱਸਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਗੁਰੂਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੀ, ਵਿਲ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ? ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਖਰਾਬ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਪੈਕੇ ਫਿਰ ਚੰਗੀ ਹੋਕੇ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਯੱਗ ਤੇ ਫਿਰ ਦਕਸ਼ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੀ - ਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਯੱਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੱਗ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਅਹੂਤੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਯੱਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਰ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਿੰਡਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਰੀਬਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਖੁੱਦ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਝ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਕਲ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨਰਜ਼ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਕਲ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਆਪ" ਕਹਿ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ - ਕਈ ਇੰਝ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਮ - ਤੁਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੀ। ਆਪ ਅੱਖਰ ਰਾਇਲ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪ ਕਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਜੇ ਪਰਿਸਥਾਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਸਥਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਐਡਵਰਟਾਇਜ਼ਮੈਂਟ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਟਾਪਿਕਸ ਵੀ ਦਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਟੋਪੀਕ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾਓ ਫਿਰ ਲਿਖਦੇ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਕੇ ਸਮਝੋ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੋਗੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਆਕੇ ਬਣੇ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ। ਸੋਹਣੇ - ਸੋਹਣੇ ਅੱਖਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬੋਰਡ ਆਦਿ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਆਪਣਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੰਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਮੈਨੇਜਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸੇਠ ਲੋਕੀ ਫਰਾਖਦਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਪਗਾਰ (ਮਜ਼ਦੂਰੀ) ਦੇਕੇ ਵੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵਿਸ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ

ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਾਲ ਤੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਅਮਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਵੇਖਕੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਣਗੇ। ਅਮਰਲੋਕ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਕੇ ਸਮਝੋ, ਬਹੁਤ ਟੈਪਿਕ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ! ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਬਣਨੀ ਹੈ, ਮੌਤ ਵੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਲੜਾਈ ਲੱਗਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਖੇਡ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਵੇਖੇ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰਚੇ ਸੁਟੇ। ਬੁਲਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਖਰਚਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵੱਡਾ ਅਫਸਰ ਸਮਝ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀ ਵੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਚੇਰੰਗੀ ਵਿੱਚ ਫਸਟਕਲਾਸ ਇੱਕ ਹੀ ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਹੋਵੇ ਰਾਇਲ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਹਕ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਮਦਰਾਸ, ਬੋਮਬੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਹੋਵੇ। ਬਾਬਾ ਬਿਜਨੈਸ ਮੈਨ ਵੀ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਖਪਣ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਲੈਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ! ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਹਿਮਦਿਲ। ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਖਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖੋ। ਟੈਪਿਕਸ ਲਿਖਦੇ ਰਹੋ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਸਟਰ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਜਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਈ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਈਜ਼ੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਬਣਨਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਭੇਜਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠ? ਅੱਛਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ - ਸੇਲਜਮੈਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖ ਫਖਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਜਨ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਦਾ ਵੀ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ।

2. ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੈਨਰਜ ਵਧੀਆ ਰਖਣੇ ਹਨ, 'ਆਪ' ਕਹਿ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹਰ ਕੰਮ ਫਰਾਖਦਿਲ ਬਣਕੇ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ।
ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਸ਼ਰੀਰਕ ਰੋਗ ਹਾਰਟਫੇਲੂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਅਧਿਆਤਮਕ ਉਨਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਦਾ ਰੋਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹਿਮੰਤ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਿਆ ਬਹੁਤ ਹੈ ਹੁਣ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਵਾਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਪਹਿਲੇ ਸੈਮਪਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਓ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬਣਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਤਾਂ ਮਣਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਰਿਗਾਰਡ ਦੇਣਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੇਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣੇ ਹਨ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਕੇ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਫਿਰ ਸੁੱਖ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੇਵੀਗੁਣ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਦੇਵਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਆਦਿ-ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਹਰ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਮੰਦਿਰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ-ਜਿਹੜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਚਰਚ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਕੇ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਨ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਸਮਝ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਹਾਂ ਜਾਂ ਬੋਧੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਕੇ ਕਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਦਿ-ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਭਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਸਨੇ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜਦੋਂ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਿਗਰ ਸਮਝੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਲ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੰਡੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਜੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ (ਬ੍ਰਾਹਮਣ) ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਡਰਾਮਾ, ਬਾਈਸਕੋਪ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਬਣੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਿੱਖਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਬ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ ਜੇ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਇੱਕਦਮ ਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ-ਜੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਨ ਉਹ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਟੀਮਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਸਟੀਮਰ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਲਵੇ ਜਾ ਨਾਂ ਲਵੇ ਪਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਥੇ ਸਟੀਮਰਜ਼ ਆਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਵਿਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਨਵੇਂਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਥੋਂ ਬੱਚੇ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ

ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਨਣ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਲਾਨਾ ਸਵਰਗ ਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੇਲੀ ਹੇਲੀ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਾਰ। ਤਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੇ ਯੋਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੈਰਿਸਟਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਿਖਾਓ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੰਜਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ, ਭਾਈ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸੂਖਸਮ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਬੈਠੋ। ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਸੁਣੋ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ- ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਲੱਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਸਤ ਹੈ ਚੇਤਨ ਹੈ, ਆਨੰਦ, ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਮਾਲੂਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਾਰਖਾਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਿਲ ਹੈ, ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਣਿਆ।

ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਅਮਰ ਹੋ। ਕਦੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੋ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹਨ। ਕਦੇ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਘੋਟਾਲਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਿਕਾਰ ਬੰਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਪਾਵਨ ਬਣੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਸੇ ਤਾਂ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹਨ, 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਆਸੂਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪਰਛਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਆਵਾਹਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਬਦਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਕਲਪ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਲਯੁਗ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਤ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਦਿਨ। ਜੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਟਾਈਮ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ, ਪੂਰਾ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਕਵਾਟਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਕਵਾਟਰ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਵਾਸਤਿਕ ਵਿੱਚ ਵੀ 4 ਹਿੱਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗਣੇਸ਼ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤੇ ਗਾਇਨ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾਂ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵੱਸਥਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਬਦਬੂ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੰਨੇ ਕੋਈ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਅੱਖ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੈ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਰਲੇਪ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਜਾਨਵਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਅਰੇ, ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਕੀ ਹਾਂ... ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਕੀ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਸੁਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ! ਅਰੇ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ, ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਭੈੜਾ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਪਾਠੀ ਵੀ ਕਦੇ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਲੋਕ ਸੁਣਾਕੇ ਫਿਰ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਝ - ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਮੈਂ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮਾ ਕਹਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਰਮ- ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਪ੍ਰਫ ਭਵ: ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਅਕਰਸ਼ਿੱਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਟਰਪ੍ਰਫ ਕਪੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦੀ। ਇੰਨੇ ਹੀ ਜੇ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਾਇਆਪ੍ਰਫ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਰ, ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਜੋ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਗਏ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਫੰਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਮੈਂ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੀਜਾ ਕੋਈ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਆਰੇ - ਪਿਆਰੇ ਹੋਕੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਸਟਾਪ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜੋ ਸ੍ਵਾ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਵੇਗੇ। ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਅਸਲ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਜਾਂ ਮੁਲਵਤਨ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਯੱਗ, ਤਪ, ਦਾਨ, ਪੁੰਨ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਪੈਂਦੀ ਹੋਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਘੰਟੇ ਘੜਿਆਲ ਆਦਿ ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸਭ ਬੰਦ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਸੂਰਗ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਦ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਗਰ ਆਤਮਾ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਚੰਚਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕਦਮ ਤਵਾਈ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਵੇਗੇ! ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਖੰਡ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ, ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਸਨ। ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਰੋਪੀਅਨ ਧਰਮ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਜੋ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ, ਉਹੀ 84 ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਜੋ ਹੋਣਗੇ ਉਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਭ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਸਭ ਤਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ, ਝਾੜ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਤਨਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਫਿਰ ਹਨ ਤਿੰਨ ਟਿਊਬਸ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹਿਊਮਨ ਟ੍ਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬਹਿਸ਼ਤ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਗਰੀਬ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਤਰਸ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ, ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਜੀਵਨਬੰਧ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਚਾਰਟ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਮਹਿਮਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ

ਵਿੱਚ ਹਮ ਸੇ, ਸੇ ਹਮ ਮੰਤਰ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹਮ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸੇ ਹਮ ਆਤਮਾ- ਇਹ ਹੀ ਰਾਂਗ ਮੰਤਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਹਮ ਆਤਮਾ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਮ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਖ਼ਤਰੀ ਵਰਣ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਹੜੇ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸਲੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੁੱਲ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਆਕੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਮ ਲੀਤੇ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਖ਼ਤਰੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚ, ਵੈਸ਼ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਲੀਤੇ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਖ਼ਤਰੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਲਏ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਫੁਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ- 8 ਗੱਦੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਖ਼ਤਰੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੁਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੱਕੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਆਰਾਮ ਹੀ ਆਰਾਮ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਕਲਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਹਨ। ਸਭ ਨੇ ਵਾਪਿਸ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਦਾ ਬੀਜ। ਇਸ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ। ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕੈਣ ਲਿਆਏ? ਬਾਪ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਛੋਟਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਹੋਇਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚੋਟੀ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇਮ੍ਹਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਚੋਲਾ ਤਾਂ ਬਦਲਣਗੇ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਇੱਕ ਖੱਲ ਉਤਾਰ ਕੇ ਦੂਜੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਖੱਲ ਲਵੋਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰਜ਼। ਕਦੇ ਕੋਈ ਕੁਵਚਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਕੁਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰੌਰਵ ਨਰਕ। ਜਗ੍ਹਾ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਿਊਸੀਪੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖ਼ਾਲੀ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਵੈਰਾਗ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਹੁਣ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੂਬਹੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉੱਪਰ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ! ਨਹੀਂ ਤੇ ਸ੍ਰਰਗ ਕਿੱਥੇ ਵਿਖਾਉਣ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ੍ਰਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਸ੍ਰਰਗ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਹੀ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਸਭ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਕਿਵੇਂ! ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਚਾਰ। ਇੰਵੇਂ ਨਹੀਂ ਉਪਰੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਪੁੱਜ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ,

ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਵੀ ਠਹਿਰੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਕੈਣ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰੇਗੇ? ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼। ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟ

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਰਵਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੋਖਸ਼ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਜਰੂਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੋਖਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਹਨ। ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਸੁਦ੍ਰ ਨਾ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁਰਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਲਿਬਰੇਟਰ ਗਾਈਡ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜਰੂਰ ਭੁਗਤਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕੀ ਪਈ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ 3 ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਦ੍ਰ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਚ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਨੀਚ ਪਤਿਤ ਕੁਲ, ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਹੁਤੀ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਛਾਈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹੀ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ। ਬਾਕੀ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁਧੀ ਬਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਹਮ ਸੇ, ਸੇ ਹਮ ਦੇ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਝਕੇ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਠੀਕ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਿੰਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਣਮੂਰਤ ਭਵ: ਜੇ ਬੱਚੇ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਜਾਂ ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਵ ਦਿਵਯ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਹੀ ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣਦਾਨ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦਾਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੂਪੀ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਵੇਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ, ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਭਤੋਂ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਭਤੋਂ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਹੈ - ਜੀਭ ਦਾ ਸਵਾਦ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਛੁਪਕੇ ਖਾ ਲੈਣਗੇ। ਛਿਪਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਚੋਰੀ। ਚੋਰੀ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਬਚਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਬੁੱਧੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਵੇ। ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੂਬ ਫਟਕਾਰ ਲਗਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੈਨਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਢੇ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਢੇ, ਬੱਚੇ, ਜਵਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੈਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖੇ ਕਿ ਅੱਜ ਕਿਹੜੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ? ਅੱਜ ਫਲਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਹੋਈ ਇਸਨੂੰ ਹੱਥ ਲਗਾਈਏ, ਇਹ ਕਰੀਏ? ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਵੇਖੇ, ਕਿਹੜੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੌਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਬੜੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਡੀ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਸੈਸੀਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵਲ ਭੱਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਜਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ! ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਲੋਕ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦੇਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਯਾਸੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਕਰਕੇ 10 - 20 ਲੱਖ, ਕਰੋੜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ। ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਖ਼ਲਾਸ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਵਰਸਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਧਨ ਦੀ ਲਾਲਚ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੰਗਮ ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖੇ। ਸਾਫ਼ - ਸਾਫ਼ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ... ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ, ਨਰਕਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਨਾਉਣ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਹੇਵਿਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੇਵਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੇਵਿਨ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਵਿਨ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗੋਡ - ਗੋਡਜ਼। ਜਰੂਰ ਗੋਡ ਹੀ ਗੋਡ -ਗੋਡਜ਼ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੀਭ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਛਿਪਕੇ ਖਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੈ। ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੋ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਤੇ ਫਟਕਾਰ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਕਿੱਥੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗੀ। ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ

ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਗਫਲਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵੇਗੇ। ਕਦੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ - ਕਿਤੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਓ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ। ਭੁੱਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਰਸ ਪਵੇਗਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲਾਓ ਸੰਗਤ ਦੇ। ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। 8 ਰਤਨ ਹਨ ਮੁੱਖ। 9 ਰਤਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹਨ 8, ਬਾਬਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਵਿਚਕਾਰ, ਕੋਈ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਦਿ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 9 ਰਤਨ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਆਦਿ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੇ ਢੇਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 8 ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ - ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰਸ। 8 ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਹੈ - ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਨਰਕ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਪਵੇ। ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਬਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਭ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਅਪਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ - ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਿਕਰਮੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਵਿਕਰਮੀ ਸੰਵਤ। ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਵਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਸੰਵਤ ਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਸੰਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਰਮ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ - ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੋ। ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁਲਵਤਨ, ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਫ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ, ਦੂਜੇ ਤਰਫ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੇਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਨਾਮ ਕਰਣਗੇ। ਜੱਦ ਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਛੋਟੀ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਚੋਰੀ, ਪਾਪ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਣ ਤੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਏ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਰੱਖੜੀ ਬੰਨੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅੱਖਾਂ ਕਿਉਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰ ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਟੀਚਰ ਕਦੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਵੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਰੋ, ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਉਠੋ ਤਾਂ ਖਲਾਸ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੋਟੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਰਥ ਤਾਂ ਲੇਨ ਲਿਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸਲ ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਸਯ ਉੱਠਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਤੇ

ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਦਰੋਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਇੰਨੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਢਿਲਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਜਾਕੇ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਹੁਣੇ ਮਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ? ਬਾਬਾ ਝਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਆਪੇ ਹੀ ਵੇਖੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਉਸ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੱਟੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੋਨ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦਸੋ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਸਕਣਗੇ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਕਿੱਥੇ। ਅਰੇ ਸੱਚੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਸ਼ਟ ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕਹੇ ਕਿ ਫਲਾਣੀ ਗੱਲ ਤੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੈਗਾਮ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰਚੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇੰਨੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਬਾਬਾ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਦਾ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦੇ ਵਕਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਖੂਬ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗਣਗੇ।

ਬਾਪ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਟ੍ਰੇਨ ਲੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵਕਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੰਨੇ ਇੰਨੇ ਕਰੋ, ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰਚੇ ਸੁਟੋ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਠੀਕ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਨਾ ਕਹਿਣ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੈਂਸੀਬਲ ਬਣ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਛੁਟਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੋਂ ਆਕੇ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਫ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਏਵਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ:
ਏਵਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਟਿਕਟ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇੰਨੇ ਇੱਥੇ "ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ" ਬਣਨ ਦੀ ਮਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਟਿਕਟ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੇ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ।

“ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ”

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ - ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਦੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਜਿਵੇਂ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਮੁਬਾਰਕ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਗਤੀ ਤੀਵਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਆਦਿ ਰਤਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਣ ਕੰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹੀ, ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਡਬਲ ਤਾਜ਼ਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਜੇ ਵਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਜ਼, ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵੀ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਐਡੀਸ਼ਨ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ? ਹਨ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰਹੇ। ਇਹ ਬੈਲੈਂਸ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜੇਗਾ। ਵਿਸਤਾਰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੇਤਾਵਾਂ, ਧਰਮ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਅਭਿਨੇਤਾ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕੌਣ ਰਹੇ ਹਨ? ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇਤਾ ਵੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜਨੇਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨੇੜੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ! ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ! ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੈ? ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਣਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਕਰਸ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ ਮਤਲਬ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉੱਡਦੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਟੇਜਿਜ਼ ਵੀ ਹਨ। ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਸਟੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਸਟੇਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਦੀ ਸਟੇਜ਼ ਹੈ। ਸਦਾ ਅਤੇ ਮੈਜ਼ੇਰਿਟੀ ਦੀ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਣਾ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਵਿਧਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਸਟੇਜ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਦੇਵਾਂ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਟ ਵਾ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਜੋ ਵੀ ਅਨੇਕ ਦੇਵਤੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਇਸ ਧਰਨੀ ਤੇ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਜਦੋਂ ਡਰਾਮਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਜ਼ ਸਟੇਜ਼ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਲਪ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਸਟੇਜ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਈਸ਼ਟ ਦੇਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਹਾਰਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਈਸ਼ਟ ਦੇਵ ਈਸ਼ਟ ਦੇਵੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ! ਜਾਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ

ਦਿਸ਼ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਮਣੀਕ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਫਾਈਨਲ ਦਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋਗੇ? ਕੀ ਹੋਵੋਗੇ? ਹੀਰੋ ਐਕਟਰ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣੇ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ ਉਹ ਦਿਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਦਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਅਸੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਜੇ - ਸਜਾਏ ਦਿਵਯ ਗੁਣ ਮੂਰਤ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚਲੋ। ਜੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬਜੈਕਟ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਮੂਰਤ, ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਮੂਰਤ, ਸ੍ਵਦਿਵਯ ਗੁਣਮੂਰਤ, ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਗੁਣ ਦੀ ਵੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। 16 ਕਲਾ, ਸ੍ਵ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। 16 ਕਲਾ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪੰਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ, ਸੰਪੂਰਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਵ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ ਇਹ ਵਰ੍ਹਾ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਜੰਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਾਲ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਬਹੁਤਕਾਲ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇਗੇ। ਦੋ - ਚਾਰ ਜਨਮ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁੱਖ ਹੋਵੇ। ਵਨ - ਵਨ - ਵਨ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਨ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ? ਸੇਵਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ, ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵਨ - ਵਨ - ਵਨ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ ਨਾ! ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਸੰਵਤ ਵੀ ਵਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ। ਪਹਿਲੇ- ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ, ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ, ਪਹਿਲਾ ਸੰਮਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ ਨਾ। ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਡਰੈਸ ਪਹਿਨਣੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਇਹ ਚਮਕੀਲੀ ਡਰੈਸ ਹੈ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਡਰੈਸ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਡਰੈਸ ਮਤਲਬ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੱਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਅੱਜ ਯੂ. ਕੇ. ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਯੂ. ਕੇ. ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਓਗੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਓਗੇ? ਹੈ ਤਾਂ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਨਾ! ਉੱਥੇ ਵੀ ਕਿੰਗਡਮ ਬਣਾਓਗੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕਿੰਗਜ਼ ਜਾਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਗੇ? ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਨਾਮ ਹੈ, ਕਿੰਗਡਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕਿੰਗਡਮ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਹੈ ਹੀ। ਕਿੰਗਡਮ ਨਾਮ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਨਾ! ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਨਾਈਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿੰਗਡਮ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਯੂ. ਕੇ. ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰ. ਕੇ. ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਯੂ. ਕੇ. ਅਰਥਾਤ ਅੰ. ਕੇ. ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਅੰ. ਕੇ. ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਲੰਬਾ ਸਾਹ ਲੈਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਠੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਓ. ਕੇ. , ਓ. ਕੇ. ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਮਤਲਬ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲੇ। ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਰਾਜ - ਸਥਾਨ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਕਹਿੰਦੇ - ਕਹਿੰਦੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਰਛਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੂਰਛਿਤ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਖਵਾਓ ਤਾਂ ਮੂਰਛਿਤ ਤੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦਾ ਦਰਪਣ ਉਸਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਈ ਨਾ! ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਕਤ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਜਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਛੁਪਾਉਣਗੇ। ਟਾਲ ਦੇਣਗੇ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੁਣਾਓ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆਪੇ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਆਪ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਇਸਲਈ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਨਾਲ ਮੂਰਛਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਉਡਦੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਉਡਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਹੀ ਯੂ.ਕੇ. ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ-

ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਤਾਂ ਗਏ ਹਨ, ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਗਏ ਹਨ? ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਗਏ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਨੇ ਵੀ ਵ੍ਰਿਧੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਬਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।

ਯੂ. ਕੇ. , ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਅਮਰੀਕਾ, ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰ ਹਨ? (ਸਭਨੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸੀ)

ਮਤਲਬ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਗ੍ਹਾ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ? (ਬਹੁਤ ਹਨ) ਅੱਛਾ ਉਸਦਾ ਪਲਾਨ ਵੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਲਿਫਟ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਮੰਤਰਨ ਤੇ ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਮੰਤਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ। ਨਿਮੰਤਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਖੁੱਦ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਪ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਸਹਿਜ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲਿਫਟ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਉੱਥੇ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਮਿਲਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਣਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਫਟ ਕਰੋ ਜਾਂ ਲਿਫਟ ਕਰੋ, ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੈਂਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਵੀਜ਼ਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਂਸ ਹੈ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਉਥੋਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲਾਸੂ ਸੇ ਫਾਸਟ ਜਾਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਵੀ ਫਾਸਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਆਏ। ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਸਟ ਜਾਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ? ਕਿਥੇ ਵੀ ਹੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੇਵਾ ਹੀ ਚੈਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੈਨ ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਇਹ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਹੀ ਚੈਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਕਰੇ, ਸੋਨਾ ਕਰੇ। ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੈਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ, ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਣੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ - ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰ ਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਸਟ ਦੇਵ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ ਵਾਲੇ, ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ:- ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਕਰਮਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਦਾ ਇਸੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਸਥੂਲ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਵਾਰਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਜੀਵਨ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਠੀਕ ਹਨ ਨਾ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਮਤਲਬ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਭ ਨੇ ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਨਾ! ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਵੀ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਚਾਂਸ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਵਾਰਾ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਭਵ ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਾਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਦਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਪੇਪਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਲਈ ਸਦੈਵ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਪਰ ਕਲਾਸ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵੂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲ ਅਸੀਂ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹਾਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤਕਦੀਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਨਿਸ਼ਚੇ। ਜੇਕਰ ਤਕਦੀਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਲੰਗੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗੈਲਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਨਸ਼ੇ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁਧੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੱਕ ਦੌੜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਭ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਸੋਨੇ - ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਜਦੋਂ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਆਏ ਤਾਂ ਬਣਾਏ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋੜ ਪਦਮ ਭਗਿਆਸਾਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਥਰਪੁਰੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਕਲ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਟੀਚਰ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸਲਈ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਨ ਪਥਰਬੁੱਧੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੁਕਤੀ ਕੱਢਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਜਲਦੀ ਸਮਝਣ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ! ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ! ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਿਸਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੰਗੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਲੰਗੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਅੱਗੇ ਗੈਲਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੌੜੀ ਲਗਾਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੱਕ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਾਸ ਦੌੜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਥੇ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹਨ। ਤੀਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਖ਼ਤਮ ਜੋ ਜਾਂਦੇ। ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਕਾਰਣ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਲਿਬਰੇਟਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੂਰੇ ਸਾਗਰ ਬਣੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੋਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਲੋਨ ਲਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਅਰਥ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੌੜੀ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਇੰਨੇ ਯੱਗ, ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿਵੇਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਵਿਖਾਓ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਇਆ, ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੇ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਰਬੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਨਾ। ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਕਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਘਰਾਣੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜਮੁਨਾ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ, ਪਾਰਸਪੁਰੀ। ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਤਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰਜ਼ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਐਕਟਰਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਭਤੋਂ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟ ਤੁਸੀਂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪੜ੍ਹਦੀ ਰੂਹ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚੱਲੀ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ - ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਓ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਭਾਰ ਸੌ ਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੱਡ ਗੋਡੇ ਇੱਕਦਮ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਕਾਮ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਾਪ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਤਰੀਕਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇੰਨੇ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਨਿਸਚੇ ਬੁੱਧੀ ਜੇ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਸ਼ਿਸ ਹੋਵੇਗੀ ਅਗੇ ਚੱਲਕੇ। ਹਾਲੇ ਇੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਸਾਫਰੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਮੁੜਦੇ ਹਨ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ, ਘਰ ਪੁੱਜਦੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ ਫਿਰ ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਡਬਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਆਵਾਂਗੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ। ਬਸ ਯਾਦ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਾਕੇ, ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਬਿਠਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਰਾ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਮੱਛਰਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇੰਨੇ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਘਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਬਾਬਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਰਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਜਰੂਰ ਤੇੜਨਾ ਪਵੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਰਾਜ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ - ਇੰਨੇ ਦੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਵੇਗੇ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਈਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਸੀ, ਉਹ ਬਨਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੀ ਮਹਿਲ ਬਣਾਓਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੈਲ ਤੇ (ਰਥ ਤੇ) ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਾਰੀ ਕਰਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬੈਲ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਹੋ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਬੈਲ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸੇਕੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ - ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੈਠਣ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਘਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬੈਠੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ

ਤੇਰਾ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਫਿਰ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਨੀ ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬੈਲ ਤੇ ਦੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕੀ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਥੋੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਰਾਕੇਟ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਭੱਜਦੀ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਝੱਟ ਗਈ ਲੰਡਨ। ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਹੀ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾਤਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਭੀਖ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਭੀਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਭੀਖ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਭੀਖ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭੀਖ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ, ਉੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖੱਲ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਕਹਾਂਗੇ ਕੀ! ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਪੁਰੀ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਜਾਕੇ ਬੱਚਾ ਬਣਾਂ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਗੋਲਡਨ ਸਪ੍ਰਿੰਗ ਇਨ ਮਾਉਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਕੀਲੋਧਾ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਕੀਲੋਧਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਖੇਡ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੈ - ਰੱਬ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਹਾਂ! ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸੇ ਡਬਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੁਸਾਫਿਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਆਵਾਂਗੇ।
2. ਸਿਰ ਤੇ ਜੋ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵਿਚ ਆਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ ਦੀ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਨਸਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਭਵ:
ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਤਨ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਪਰਤੰਤ੍ਰ ਹਨ ਪਰ ਮਨ ਨਾਲ ਸਵਤੰਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵਿ੍ਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ। ਤਾਂ ਮਨ ਤਾਂ ਸਵਤੰਤਰ ਆਤਮਾ ਮਨਸਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਨਸਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤਾਂ ਸਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੇ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੰਗਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ, ਰੁਸਨਾ, ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਧਮਚੱਕਰ ਮਚਾਉਣਾ, ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਹਨ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੰਗਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਲਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਭੋਲੇਨਾਥ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣ ਚੁਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ। ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਾਰੂ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ। ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਇੰਸ ਘਮੰਡੀ ਆਦਿ ਇੰਨਾ ਸਭ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਰੱਬ। ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਪਤੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਤੀ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾ - ਹੁਸੈਨ ਮਚਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤਕ ਆਸੁਰੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ, ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ, ਰੁਸਨਾ, ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਧਮਚੱਕਰ ਮਚਾਉਣਾ..... ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਰਿਪੋਰਟਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਸਾ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸ਼ਤਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਿਆਰ, ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ! ਫਲਾਣੀ ਗੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੀ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ! ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸੇ ਬੁੱਧੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਮਰਤਬੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਰਕ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਹਤਰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਚੰਗੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਆਸੁਰੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਓ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪਾਨਸੀਬਿਲਿਟੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਘਾਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਆਪ ਨਹੀਂ ਸੁਧਰੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸੁਧਾਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮਿੰਟ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਧਰਮਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿਸਾਬ ਲਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧਰਮਰਾਜ ਬਹੁਤ ਹਿਸਾਬ ਲੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ! ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਰ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਾਪ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ (ਟੀਚਰ) ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ

ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਵਕਿਆ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੱਥਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਇਸ ਨਰਕ ਦੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਈਏ ਸੁਖਧਾਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਾਜੀ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜੁਨ ਕੀ - ਕੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਲਦੀ ਜਾਈਏ ਸੁਖਧਾਮ। ਤੜਫਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤੜਫਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤੜਫਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਜਾਕੇ ਰੋਜ਼ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੀਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਝੰਡਟ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਿਟਪਿਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ। ਗੁਪਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਵੀ ਚੱਲਣ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਚਾਰਟ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਨਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ। ਟੀਚਰ ਕੰਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸਣ ਵੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਸ਼ਿਕ, ਇਕ ਮਾਸੂਕ ਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਮੀਆਂ ਮਿੱਠੂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਬੋਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਡੀ ਦੇ ਦੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਚੰਗੀ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਬਿਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਪਏ ਰਹੋਗੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹਾਸਪਿਟਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਬਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਖਿੱਚੋਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਪਿਓਰਿਟੀ ਫਸਟ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਪਿਓਰਿਟੀ, ਪੀਸ, ਪਿਛੋ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੈ ਗਿਆਨ ਬਲ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਬਣੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣੋਗੇ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਡਿਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਿਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕਦਮ ਪਟ ਪੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਰਿਫ਼ੈਸ਼ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਦਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਮਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਮੈਨਰਸ ਚੰਗੇ ਰਖਣੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਜਿਸਟਰ ਲੈ ਆਓ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਕੇ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਹੋਰ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਿਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਬੰਦਰ ਤੋਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਦੀ ਉੱਠ ਨਾ ਸਕਣ, ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੜੀ ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਨਾ ਜਾਏ। ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਕਪੂਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਗਵਾ ਰਹੇ ਹੋ! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਇੱਜਤ ਗੁਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵਾਰਨਿੰਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੜੇ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਚਲੋ। ਜੇਲ ਬਰਡਸ ਨਾ ਬਣੋ। ਜੇਲ ਬਰਡਸ ਵੀ ਇਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੇਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪਦ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਫਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਦੱਸੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ

ਕਰਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਮਿਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ - ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ...। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਰੂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਡੂੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਤੇ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਗੁਰੂ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਲਿਬਰੇਟਰ ਹੈ, ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਵਿਖਾਓ ਗੇ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਮੰਨਣਗੇ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਝੱਟ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਸਨ? ਜਰੂਰ ਕਹੇਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਬਸ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਦਿਲ ਉੱਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਤੀ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਭ ਇੰਨੇ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਚਲਨ ਬੜੀ ਰਾਇਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੋਜਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਬੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਭੋਜਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਰਹੋ ਤਾਂ ਖਾਣ - ਪਾਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਹੁਤ ਖਾਣ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਝੂਟਕਾ ਆਦਿ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਨੀਂਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਸਦੈਵ ਇੱਕਰਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੰਗਾ ਭੋਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਤ ਬੜੇ ਉੱਚ ਅਤੇ ਰਾਇਲ ਰਖਣੇ ਹਨ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਦੀ ਹਬੱਚ (ਲਾਲਚ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਅਚਲ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਭਵ: ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦਵਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਪੇਪਰ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਜਰਾ ਵੀ ਹਲਚਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕੀ, ਇਹ ਕਿਓਂ, ਇਹ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਵੀ ਉੱਠਿਆ, ਜਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ ਇਸਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਵਾਹ ਮਿੱਠਾ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ! ਹਾਏ ਕੀ ਹੋਇਆ - ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਲਚਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਅਚੱਲ, ਅਡੋਲ ਸਥਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਅਤੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਉਣਾ ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਤੱਵਿਆ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਪਿਓਰਿਟੀ, ਪਿਓਰਿਟੀ ਹੈ ਤੱਦ ਯੋਗ ਦਾ ਜੋਹਰ ਭਰ ਸਕੇਗਾ, ਯੋਗ ਦਾ ਜੋਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਈ ਵਿਚ ਸਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਿਰ ਤੇ ਜੇ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਲ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੇ। ਬੀ.ਕੇ. ਦੀ ਜੈ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਈ, ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ - ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਅਥਵਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਮਬਾਈਡ ਚਿੰਤਰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਜੱਦ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਭਾਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਹ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਬੇਸਮਝੀ ਕਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਫਰਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਕੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ, ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਧੰਧਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਾਨੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਅੱਖਰ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦਸਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਲਾ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਅਥਾਹ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਡਿਸ - ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੀ.ਕੇ. ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪ ਆਦਿ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿੱਟ ਸਕਣਗੇ। ਪਾਪ ਮਿਟਣਗੇ ਫਿਰ ਵੀ ਯੋਗ ਨਾਲ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ, ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋਹਰ ਭਰੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਚੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿੰਦਕ... ਇਹ ਸੱਤ ਬਾਬਾ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀ.ਕੇ. ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਪਾਈ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਇੱਕ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ, ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ, ਫਾਲਤੂ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਣ ਦੀ। ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕੰਨ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਬਗੈਰ ਕੰਨਾਂ, ਬਗੈਰ ਮੁੱਖ, ਸੁਣਨਗੇ, ਬੋਲਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਉਹ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਘੱਟ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਚਲਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਜੱਦ ਖੁਦ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤੱਦ ਪਾਪ ਕੱਟਣ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੇ। ਉਮੀਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਪਦ ਪਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ

ਬੱਸ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸਿਰਫ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਮਾਉਣਗੇ ਕੀ? ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਮਰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ, ਬਾਬਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਣਗੇ, ਕੀ ਸ਼ਬਾਸ਼ ਦੇਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਕੌਣ? ਇਹ ਵੀ ਗਪੇੜਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਮਿਹਨਤ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬੇੜੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਜੱਦ ਭਰੇ ਤੱਦ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਣ। ਫਿਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਪੂਜਾ ਬਣਾਈ। ਹਿਸਾਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਕਿਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ ਨਾ, ਤੱਦ ਰਜਾਈ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਜੌਹਰ ਭਰੇ ਤੱਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਤੀਰ ਲੱਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਭੀਸ਼ਮਪਿਤਾਮਹਾ, ਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਿਆ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਜੱਦ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਿਤਪੁਣਾ ਨਿਕਲੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਜੌਹਰ ਭਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਕੀ ਦਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਣਗੇ ਸੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ, ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਣਗੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਤਤਪਰ ਹੋ? ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਸੰਗ ਜੋੜੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਤੋਂ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੋ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਵਿਆਹ ਤੇ ਜਾਈਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਜਾਓ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਯਾਦ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੋਗਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਤਾਂ ਮਰਿਆ। ਇਕਦਮ ਪੁਰਜਾ - ਪੁਰਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯੋਗ ਲੱਗ ਨਾ ਸਕੇ। ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣਗੇ - ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਓ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਓ, ਵਿਅਰਥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣਗੇ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਕੋਈ ਭੁੱਖੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੱਟ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਾਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਕੋਈ ਹੰਸੀਕੁੜੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਫਿਰ ਧਰਮਾਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਧਰਮਾਰਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਡੰਡੇ ਖਾਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਜੱਦ ਪਿੱਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਧਰਮਾਰਾਜ ਲੇਖਾ ਲੈਣਗੇ ਤੱਦ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਾਇਆ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਮੇਕਸ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਦਾ ਵੀ ਮੇਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਰਫ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ, ਵਾਣੀ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ, ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕੀ ਕਰਣਗੇ, ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿੱਥੇ ਤਕ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਬਾਬਾ ਇਹ ਬੈਠਕੇ ਜਾਣਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ? ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਕੇ ਬਹੁਤ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਭਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਬਲ ਦਾ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਗ਼ੈਰ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਤਿਤ ਬੇੜੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਨਨਯ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਹ

ਜੇਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ, ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਿੱਥੇ! ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਹਲੇ ਯਾਦ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਪਾਵਨ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਬੀ.ਕੇ. ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ, ਭਾਈ - ਭੈਣ ਬਣਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਣ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਬਾਬਾ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਗੈਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਕੀ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨਾ, ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਭਾੜਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਬਾਪ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣਗੇ? ਸੁਣਨਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤੱਦ ਸੁਣਦੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਰਗਨਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਣਾਂ, ਜਾਣਾਂ ਕਿਵੇਂ? ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਗਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਣ ਤੋਂ ਮਾਲੂਮ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਪੂਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪੂਤ ਹੈ? ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਵੀ ਸਬੂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੇਗਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਗੰਦਾ ਬਣਕੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਪੁੱਛੋ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦਾ ਜੇਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਪ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਕੋਈ ਡਲਹੇਡ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਟੂਲੇਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ ਫਿਰ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪਹਾੜ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈ ਲਈਏ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਧਨ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਲਾਇਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਕਦੀ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਢਿੰਡੇਰਾ ਪਿੱਟਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਲਾਇਕ ਜਾਂ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸਥੂਲ ਧਨ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਵੀ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਲਡ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਮਸਟੈਂਸ ਹੋਣ ਉਸੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮੇਲਡ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਲਡ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਿਯਲ ਗੋਲਡ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ - ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਵੇਂ ਰੂਪ - ਇਵੇਂ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜਦੋਂ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ, ਜੋ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਰਿਵਾਇਜ਼ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅੱਧਾਕਲਪ ਅਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬੈਠੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ! ਪਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟਣਗੇ! ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ - ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਯੱਗ ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉਲਟੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ। ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਅਰਥਾਤ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਥੂਲਵਤਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇੰਨੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ? ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬੈਕੁੰਠ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਤਾਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਥੂਲ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ, ਨਾ ਨਰਕ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਨਰਕ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਇਸਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ 10 ਸਿਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ, 5 ਵਿਕਾਰ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ। ਹੁਣ 5 ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਸਭ ਹਨ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਇੰਨੇ - ਇੰਨੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਚੱਲੇਗਾ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਰੀਵਾਇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਗੂੜ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹ ਤੋਂ ਗੂੜ੍ਹ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਰਟ ਵਿੱਚ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਕੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਨ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ -ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਬਾ ਹੀ ਕਹੇਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਹੋ ਗਏ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਣੋਗੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਤਮ ਕਹਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਹੂਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਂ ਘਰ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਹੂਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮਹੂਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦ੍ਰੈਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ

ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪੂਵੀ ਪਾਈਏ। ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਾਸ ਹੋਣੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਜੇ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫੀਮੇਲ ਦਾ ਮਾਣ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਅਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁੜੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਲਟੀ ਚਾਰਪਾਈ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਡਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੂਲਵਤਨ ਤਾਂ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੜੀਆਂ ਮਾਰੇਗੇ - ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਵੀ ਗਾਲੀ ਖਾਓਗੇ ਅਤੇ ਖਵਾਓਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬੀ . ਕੇ . ਆਪਣੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀ ਦਸੱਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ 8 - 10 ਚਿੱਤਰ ਦੀਵਾਰ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ। ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਧਰਮ ਹਨ। ਤਮੇਪੁਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਸੰਗਾਤ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਸਾਫ਼ਰੀ ਤੋਂ ਮੁੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਾਤ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਵੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਦਾਦਾ, ਪੜਦਾਦਾ, ਤਰਦਾਦਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਰਾਦਰੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਐਡਮ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਨਾਮ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਕੇ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰੂਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਸਭ ਫ੍ਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰ ਦਾ ਕਲਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅੱਧਾ ਪੈਣਾ ਘੰਟਾ, ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਤਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ 2 - 3 ਘੰਟੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇ। ਦਿਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੋ। ਪੂਰੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇਵੋ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਵੀ ਲੈਂਦੇ, ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨੂੰਧ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਰਟ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮਹੀਨ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਸਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਨਾਟਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਡੀਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਕੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਾਗਰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ, ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਕਲਪ ਬਣਾਓ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਓ ... ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਲਿਖਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਢੇਰ ਕਾਗਜ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਧੌਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਅਲਫ਼। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਕਿਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ, ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਪਾਓ... ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭੋਜਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੀ ਕਿ ਆਕੇ ਭੋਜਨ ਖਾਓ। 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਵਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੀ ਕਹੀਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀ ਹਨ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਹਨੂੰਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਘੇਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦਵੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ

ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਕੇ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਫਿਕਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੱਦ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਭੀਸ਼ਮਪਿਤਾਮਹਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੀਰ ਲੱਗੇ। ਹੁਣ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੇ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਮੱਥਾ ਖੁਰਕਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰੰਤੂ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਣਾ ਤਾਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਗੈਡਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣਗਾ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ, ਦੁਖ - ਸੁੱਖ, ਠੰਡੀ - ਗਰਮੀ, ਸਭ ਸਹਿਣ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੀਰੋ ਜਿਹਾ ਬਣਾਉਣ ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਬਾਪ ਕਦੇ ਥੱਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਥੱਕਦੇ ਹੋ? ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰ ਦੇ ਵਕਤ ਅੱਧਾ ਪੈਣਾ ਘੰਟਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰੂਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣ

2. ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਖ - ਸੁੱਖ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ, ਗਰਮੀ - ਠੰਡੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਥਕਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3 ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਸਪੀਟਲ ਕੰਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਭਵ: ਜੈਕਰ ਸਦਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸਰਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਈ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇਗੇ, ਬੋਲ ਬੋਲੇਗੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੰਗ ਦੀ ਲਾਈਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲਾਈਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰੂਪ ਬਣੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ, ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਇਸ ਵਕਤ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਸੀਨ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਸਮੇਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਟੋਟਲ ਦੁੱਖ ਦੀ ਸੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਹੈ ਵੀ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਨਾ ਸਮਾਨ। ਬਾਕੀ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਏ ਸੈਕਿੰਡ ਬੇਹੱਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਐਕਟ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸੀਨ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਕ - ਬਾਪ ਸਵ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਦੂਸਰਾ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਯੰਤੀ। ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਿਸ ਦੀ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣਗੇ? ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੀ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣਾ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਪਦਵੀ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈ ਜਾਣ, ਫਿਰ ਖੁਦ ਵੀ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਜਾਵਾਂਗੇ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ। ਇਹ ਭੁੱਲਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਉਪਾਅ ਦਸਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ। ਸਿਰਫ ਭੁੱਲ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੀ ਨਾ ਫਿਰੇ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਬਾਕੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ ਸਮਝਣ ਭਗਵਾਨ ਆਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਭੱਜਣ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤੇ ਹਨ ਨਾ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਸਮਝ ਹੀ ਜਾਣਗੇ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਭਾਰਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਹੈ ਹਨ੍ਹੇਰੀ ਰਾਤ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਏ ਸੈਕਿੰਡ ਬੇਹੱਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਐਕਟ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸੀਨ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਟੋਟਲ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਸੀਨ। ਜੇਕਰ ਸੁੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਨਾ ਸਮਾਨ। ਬਾਕੀ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਸੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦੁਖ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਮਤ ਦੇਣਗੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਭਵ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣੇ।

ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਸ ਵਕਤ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੁਝ ਨਿਰਗੁਣਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ, ਆਪੇ ਹੀ ਤਰਸ ਪਿਰੇਏ। ਤਰਸ ਮਤਲਬ ਰਹਿਮ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ ਮੈਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਰਹਿਮ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ

ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਹਿਮ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਨਾ ਰਾਵਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਵੇਗੀ। ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰੇਗਾ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਉਣਾ ਹੈ ਹਾਲੇ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਨਸ਼ਤੀ। ਇਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਜੇਯੰਤੀ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਮਤ ਕਦੇ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਨਾ ਭਗਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ, ਗਿਆਨ - ਸਾਗਰ ਰੂਹ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਬਾਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਫੇਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਫੇਲ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਬਹੁਤ ਚੋਟ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਚੋਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੱਧਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਧੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਹੁਣ ਖੁਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੁਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਵੇਖਣਾ ਕਿਸ - ਕਿਸ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਦੋਂ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਸੰਮਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਵਨ (1) ਤੋਂ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਸੂਰਗ, ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ। ਕਥਾ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਕਥਾ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਫਿਰ ਗਾਇਨ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤਿਉਹਾਰ ਆਦਿ ਸਭ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਪਰਵ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰਨ। ਚਿਤੱਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਾਤਰੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰੇਗੇ ਜ਼ਰੂਰ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਦਿਲ ਖਾਏਗੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਨਾ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੇ ਕੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਧੜਕਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਨਾਪਾਸ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਗਏ, ਕਰ ਕੀ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਬੰਧੀ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼, ਟੀਚਰ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਟੀਚਰ ਬਹੁਤਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਪਾਸ ਹੋਏ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਕਿਹੜੀ - ਕਿਹੜੀ ਚੰਗੀ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੈਣ - ਕੈਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹੇਗਾ। ਇਕੱਲਾ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਜੇ ਬੁੱਧੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਕਬਰਿਸਥਾਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵੱਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਮਾਈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਪਤਿਤ। ਦੋ ਕਿਨਾਰੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਵਈਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਉਸ ਕਿਨਾਰੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਖਵਈਆ ਨਾਮ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮੇਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਨਈਆ (ਨੈਕਾ) ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾਓ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ? ਕਲਯੁਗ ਵਿਚ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬੇਸਮਝ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਨਾਈ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ 7 ਰੇਜ਼ ਦਾ ਕੋਰਸ ਦੇਵੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੋ ਰੇਜ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਛੱਡਣਗੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ 7 ਰੇਜ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗੇ ਇਹ ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਹੈ। ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਛਾ, ਇੱਕ ਨੈਕਰੀ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ ਦੂਸਰੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਬੱਚੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਛੁੱਟਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦ ਹੀ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਾਡੇ ਪਤੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਫੇਰੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਕਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਫਿਰ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਓ। ਬਾਬਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਫੇਰਣਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਧੰਧੇ ਕਰਦੇ

ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਰਸਮ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ, ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਬਸ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਨਿਕਲੇਗੀ ਨਾ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਫਾਲੇਅਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ - ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਡੀਟੇਲ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਟ ਚੈਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਇਹ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਵੀ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਹ ਫਿਰ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ? ਮਨੋਮਈ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਫੇਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਉੱਮਰ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿੰਨੀ। ਅਨੇਕ ਮਤ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਨਾ, ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਿੱਛੋਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ ਜੋ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਮ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਹੋਕੇ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਜੋ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਪਛਾਤਾਪ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਸ਼ਮਾਂ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਾਂ ਅੱਖਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ ਹੀ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਇ, ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ, ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਘਾਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪਸ਼ਾਚਾਤਾਪ ਕਰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਦੀ ਜੋ ਰਾਏ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਸਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਦਵਾਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ:

ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰੇਮ.. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ, ਕਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨਾਲ ਕੰਡਾ ਉਸਦੇ ਬਚਾਓ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਜਲ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੀਜ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ? ਦਿਲਸਿਕਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਹੁਲਾਸ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਿਲਸਿਕਸ਼ਤ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹਿੰਮਤ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੁਮਹੀ ਹੋ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਕ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫਿਰ ਕਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਾ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੀ, ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਨਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਾਰਨਰਜ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਹੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ। ਪਤਿਤ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਾਵਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਹਨ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਹੀਏ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੀ ਖੁਦਾ, ਅਲਾਹ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਅਲਾਹ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਓਨਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜਤਿਲਕ ਪਾਉਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਬਣੀਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਸਿਕਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਜਿਹੀ ਹੈ, ਖੱਟੀਆ ਤੇ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਹੀ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਫਾਰਮ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦਾ ਬੜ੍ਹਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਅਰ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਦਰ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਮਦਰ ਕੰਟਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਮਾਤਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਨ। ਪੁਰਸ਼ ਵੀ

ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਉਤਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਾਦਰ ਅਤੇ ਮਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਗਰ ਕੋਈ ਲੈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਜਾਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਵਾਪਿਸ ਘਰ। ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕਹਿਣਗੇ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਭਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਵਾਲਾ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਦਰਜਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਫਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਹਿਮੰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਜਬਰਦਸਤ ਮਾਇਆ ਹੈ, ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ। ਪ੍ਰਜਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਸਕਲ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਤੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਥਰਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਲੱਜਾ ਆਵੇਗੀ, ਅਸੀਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਨਾਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ?

ਮਨੁੱਖ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਨ ਗੰਦਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਈਸਕੋਪ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਫੇਲ ਹੋ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਫੀਮੇਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਸਕੋਪ ਜਾਣ ਬਿਗਰ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ 50- 60 ਜਨਮ ਕਿਉਂਕਿ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਧਨ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਦੋਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਾ ਅਜਾਮਿਲ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉੱਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਠਿਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਬੋਲੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਨਾ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਦੁੱਖ, ਨਾ ਅਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ - ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਫੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। 100 ਮਾਈਲ ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਸ਼ਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਡਲਹੈਡ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲੋ।

ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ

ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੁਧੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ। ਸਾਡੇ ਪਤੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਜੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬੈਠ ਖੋਲ੍ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ! ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਖੁਲ੍ਹੇਗੀ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ! ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਉਪਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਫੁਲ ਪਾਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ - ਉੱਥੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇਗੇ ਤਾਂ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰਾਵਣ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹਨ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਦਾ ਸ਼ੋ ਨਿਕਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਸਨ, ਹੁਣ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਸਮਝਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀ ਵੀ ਫੁਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦਾ ਜੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਚੱਲੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋਹਰ ਆਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਵਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅੱਥਰੂ ਮੋਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੁਦ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਦਾ ਹਰਸਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਜੋਹਰ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੰਧਨ ਕੱਟਣੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਗੰਦੇ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਕਦੇ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਨਿਰੰਤਰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼੍ਰੂਪ ਬਣੋ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਸੁਭ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਜਾਣ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਰਹਿਣ। ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਸਮਾਉਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਸੀਂ ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਓ ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਦਦ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣਗੇ।

“ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ- ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ”

ਅੱਜ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸਾਥੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਨਾਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹੇਗੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਧਨ ਸੇਵਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਹੜੀ ਸੇਵਾ? ਇੱਕ ਹੈ ਮੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਮਨ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਮਧੁਰ ਬੋਲ ਦਾ ਸ਼ਰੂਪ ਬਣ, ਸ਼ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੇਵਾ, ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ। ਤਿਆਗ, ਤਪ ਸ਼ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੇਵਾ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ, ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ। ਜੋ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਸ੍ਰਵ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦੀ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨ ਨਾਲ ਅਰਥਾਤ ਮਨਮਨਾਭਵ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸੇਵਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡਸ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਲੇਫਟ ਹੈਂਡ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਰਾਈਟ ਅਤੇ ਲੇਫਟ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਲੇਫਟ ਹੈਂਡ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਾਮ ਹੋਇਆ - ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣੇ ਕੀਤਾ ਹੁਣੇ ਖਾਧਾ। ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ। ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਦੂਸਰੇ ਹਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਨਾਮ ਗੁਪਤ ਰਹਿੰਦਾ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਪਰ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸ਼ੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਾਮ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਝਲਕ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇੱਥੇ ਨਾਮ ਕਮਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਵਿੱਖ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਹੀਂ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਚੱਲੇ, ਨਾਮ ਹੋ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਇਹ ਸੋਚੋ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਫਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਸੇ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਖਾਇਆ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਤ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਬਣ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ, ਗੁਪਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਮ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇਗੇ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸਵਾਮਨ ਦੇ ਤਖਤ ਨਸ਼ੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਹੱਦ ਦੇ ਮਾਨ ਦੇ ਤਖਤ ਨਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਮਨ ਦੇ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ। ਅਟੱਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਕਦੇ ਸਧਾਰਣ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ। ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਸਮਝਾ!

ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ? ਸੇਵਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਡਗਮਗ ਕਰੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਘਨ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਸੇਵਾ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਸੱਚਾ ਹੀਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਚਾ ਹੀਰਾ ਕਦੇ ਚਮਕ ਤੋਂ ਛਿਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇੰਨੇ ਸੱਚਾ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸੱਚਾ ਹੀਰਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਝੂਠੇ ਹੀਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਮੁੱਲਵਾਨ ਕੌਣ? ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਝੂਠੇ ਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਚਮਕ ਦਾ ਸ਼ੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸਦਾ

ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਚੱਲੇ। ਸਮਝਾ - ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਕੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੁਪਤ ਦਾਨੀ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੋਵੇ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਫਲ ਮਿਲੇ। ਸ੍ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਰਪਣ ਹੋਵੇ। ਕਦੇ ਆਪਣੇਪਨ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ। ਇੰਨੇ ਹੀ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਸ੍ਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ? ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ 2500 ਸਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਗੇ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਮੰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਉਦਾਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਗਮਗ ਕਰੋ, ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਬੇਗਮਪੁਰ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਨਾ? ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੇਵਾ ਆਪੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਭੱਜਦਾ। ਸਫਲਤਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। (ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਲੈਣਾ ਹੈ।)

ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ! ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਇਮਰਜ਼ ਤਾਂ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਪ੍ਰੇਗਰਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਧਰਮ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਗਰਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਉਹ ਇਮਰਜ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜਿਸਨੇ ਮਿੱਠਾ ਚੱਖਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਮਿਲੇ ਨਾ ਮਿਲੇ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਚੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਰਸ ਉਸਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਖਿੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਮੱਖੀ (ਸ਼ਹਿਦ) ਚੱਖਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸਲਈ ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਜਾਗ੍ਰਤੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦਾਨੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੁੱਭ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਉਦੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰਨ ਪਰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਤੋ ਪਰੇ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਹ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਹ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਧਨ ਜਿਵੇਂ ਆਕਸੀਜਨ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਵਾਸ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਸਵਾਸ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਚੱਲ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਪੂਰਾ ਹੀ ਵਕਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਾਉਸ ਬਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਉਠੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕਰਣਗੇ, ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੱਚੀ ਵਿਧੀ ਤੱਕ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੋ ਨਾਉਮੀਦ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਝਲਕ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਨਾਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਜੋ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਐਡ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਹੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੱਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦਵਾਰਾ ਕਰੇ ਲੇਕਿਨ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਤੇ ਆਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਗ੍ਰਤੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ! ਪਲਾਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਵੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ। ਦੂਸਰੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਉਤਾਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਹੋ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਦੂਤ ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪੀਸ ਦੇ ਅੰਗੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਿਆਰਾ ਲੱਗੇ। ਪੀਸ ਮਾਰਚ ਜਾਂ ਪੀਸ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੀਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਹੀ ਲੱਗੇ ਇਹ ਨਿਆਰੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਕਰਨਾ। ਬਾਕੀ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰੇਗਰਾਮ ਚੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ- ਖੁਦ ਨਾ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਅਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਗਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੰਨ੍ਹਣਗੇ ਨਾ! ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਕੰਗਨ ਬੰਨਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੰਗਨ ਬੰਨ੍ਹਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭਨੇ ਕੀ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ? ਅਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼੍ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ, ਇਹ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ

ਸਮੱਸਿਆ ਬਣੇ ਅਤੇ ਕਹੋ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਸੂਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਗਨ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ, ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਸ਼ਵ। ਖੁਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਅੱਜ ਯੂਰੋਪ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਯੂਰੋਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਯੂਰੋਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਰੋਪ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਚਿੰਗਾਰੀ ਕਿਥੋਂ ਨਿਕਲੀ? ਯੂਰੋਪ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਨਾ! ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਧਨ ਯੂਰੋਪ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੂਰੋਪ ਤੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਖਿਆਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਬੰਬਜ਼ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਬਣੇ, ਪਿੱਛੋਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਗਏ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲੇ ਗੁਪਤ ਹਨ, ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਖਿਆਤ ਹੋ ਵੀ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯੂਰੋਪ ਦਾ ਯੰਤ੍ਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਯੰਤ੍ਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਇੰਵੇਂ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯੂਰੋਪ ਤੋਂ ਯੰਤ੍ਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ। ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯੂਰੋਪ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇਗਾ। ਯੂਰੋਪ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਸਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰਮਨ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਭ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾ। ਯੂਰੋਪ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਿਸਤਾਰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਚਨਾ ਚੰਗੀ ਰਚੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਇਸ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਰੋਪ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਰਮਨ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਭ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾ। ਯੂਰੋਪ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਰੋਪ ਦੀਆਂ ਸਥੂਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਚੱਲ ਅਡੋਲ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮਿਹਨਤ ਮੁਹੱਬਤ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਆਈ. ਪੀ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਆਈ. ਪੀ. ਹਨ ਇਸਲਈ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਨੇਹ ਭਰੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਉਵੇਂ ਧਰਨੀ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਨਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹਿਮੰਤ ਅੱਛੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿਮੰਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਇਹ ਗਿਫ਼ਤ ਹੈ, ਜੋ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਆਲਿਟੀ ਵੀ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਕੁਆਂਟਿਟੀ ਵੀ ਵਧਾਓ। ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ। ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਆਪਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਆਂਟਿਟੀ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕੁਆਲਿਟੀ ਹੋਵੇ ਕੁਆਂਟਿਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 9 ਲੱਖ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। 9 ਲੱਖ ਵਿਚੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਹੋਏ ਹਨ? (5 ਹਜ਼ਾਰ) ਅੱਛਾ - ਇੱਕ ਕਲਪ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ੂ ਸੇ ਫਾਸਟ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਫਾਸਟ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਨੀ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਲਰਾਠੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਬੁਰਾ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਲੇਟ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਲਿਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਲਾਸ਼ੂ ਸੇ ਫਾਸਟ ਦਾ ਇਸਲਈ ਯੂਰੋਪ ਕਿੰਨੇ ਲੱਖ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ? ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮਿਲੀਅਨ ਮਿੰਟ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਬਣਾਓ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮਿਲੀਅਨ ਮਿੰਟ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਿਲੀਅਨ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਘੱਟ 9 ਲੱਖ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸਮਝਾ - ਯੂਰੋਪ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ - ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਡਬਲ ਲੱਕ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸਭਨੂੰ ਦੇ ਮੁਰਲੀਆਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਮਿਲੀਆਂ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਵੀ ਵੇਖੀ, ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵੀ ਵੇਖੀ। ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਦਾਦੀਆਂ ਵੀ ਵੇਖੀਆਂ। ਗੰਗਾ, ਜਮੁਨਾ, ਗੰਦਾਵਰੀ, ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਸਭ ਵੇਖੀਆਂ। ਸਭ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਦਾਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਨਾ! ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੰਗਾਤ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੰਮ ਦੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗਾਤ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਕੇ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਸਵ ਦੇ ਸੂਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਸਵ ਨੂੰ ਸੂਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੀਪ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ, ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਭਵ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਸ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਭੁੱਖ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰੋਗ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ... ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਟਾਵਰ ਆਫ ਪੀਸ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਹਾ- ਹਾ ਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਜੈ - ਜੈ ਕਾਰ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਰੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ

ਸ਼੍ਰੁਪ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰੋ, ਮਾਸਟਰ ਗਤੀ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗਤੀ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਦਰਸ਼ ਮੂਰਤ ਬਣਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਇਸਲਈ ਜੱਦ ਵੀ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰ ਫਿਰ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ ਜਾਂ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਪਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੱਦ ਸੀ ਜੇ ਫਿਰ ਹੁਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੌਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਹੁਣ ਤਕ ਕੋਈ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿੱਖ ਸਕੇ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਹਨ - ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਯੱਗ ਰਚਣਗੇ। ਕਿਹੜਾ ਯੱਗ? ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰਚਣਗੇ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਜਰੂਰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ, ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਛਪਾ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਿਯੂਟੀਫੁਲ ਕਾਰਡ ਤੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ, ਜੱਦ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਵੀ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਵੇਰੇ ਸਨਾਨ ਕਰ ਫਿਰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ ਜਾਂ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਹੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੋਗੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰੋਗੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨਿਰੋਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਗ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਣਾ ਪਵੇ। ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਆਰਡਨਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਅਫਿਕ ਚੱਲੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਪੈਸੇ ਸੇਨਾ ਆਦਿ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਾਇਦੇ ਪਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਕਾਮਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਅਫਿਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਬੀ ਰਹੇ ਧੁਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਜਾ ਖਾਏ..... ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਕੋਈ ਦੀ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਖਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਦਾ ਰਾਜ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਜੱਦ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਧਮ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬੱਚੀਆਂ ਭਭਕੇ ਨਾਲ ਬੈਠਕੇ ਸਮਝਾਉਣ, ਬਾਹਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਭਭਕਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤਚਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੱਲਬਾਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਹਿਸਤੇ - ਆਹਿਸਤੇ ਬੜੀ ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗੁਪਤ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਹੋ ਨਾ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦ ਕੋਲ ਖਜਾਨਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਮਿਲਕੀਅਤ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਬੜਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੈ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਛੋਟਾ ਬੜੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਘਰ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਦਲਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਹ ਰਜਾਈ ਕੁਲ ਵਿਚ ਆਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ 50 - 60 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਜੱਦ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਸਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੈਮੇਨ ਆਦਿ ਵੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਣਗੇ! ਬਹੁੱਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਕਾਰਨ ਜੇ ਆਤਮਾ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਪੂਰਾ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਦ ਵੀ ਭੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਅਰੇ, ਮਾਰ ਖਾਕੇ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉਣਾ ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕੀ। ਮਨੁੱਖ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਫਕੀਰ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭੁੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਘੱਟ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਧਨ ਵੀ ਘੱਟ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਪਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ, ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਣਗੇ ਸਾਡੇ ਕੁਲ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਕੁਲ ਦਾ, ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਠਹਿਰਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਠਹਿਰਿਆ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦੇ ਪਾਰਸਨਾਥ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸੀ - ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੇਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਾਰਡ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈਂਡ (ਜਮੀਨ) ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਲੈਂਡਲੋਰਡ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲੋਕ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੰਗਾਮਾ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਮਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਚੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇੱਜਤ ਕਰਣਗੇ। ਕੰਨਿਆ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਪੈਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਵਿਜਿਟਰ ਆਏਗਾ, ਉਹ ਵੀ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਨਾ।

ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਸਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਵੀ ਹਨ, ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਚੱਕਰ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੈ ਪੱਥਰਪੁਰੀ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਨਾਥ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਪਹੁੰਚਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਗਰ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਨੀਂਦ ਆਉਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਪਲੈਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਪਲੈਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਘਾਟੇ - ਫਾਇਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਅਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਵਾ ਸਾਕਾਰ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਲੱਗੀ ਰਹੇਗੀ।

ਅੱਜਕਲ ਕੁੜਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ ਘਰ ਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਹੋਣਾ ਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮੱਤ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੱਤ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਾਏਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਹੈ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਫਾਇਦਾ ਵੇਖੋ। ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਮੇਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੇਕੰਡ ਮੇਸੂ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ, ਮੇਚਰਾ ਖਾਕੇ ਮਾਨੀ ਟੁੱਕੜ ਖਾਣਾ ਉਹ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਪੂਜਯ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਧਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਵਾਉਣ ਤੱਦ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਰਾਮ ਦਿੰਦੇ ਜਾਓ, ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠੋ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਕੇ ਲਿਟਰੇਚਰ ਦਵੇ। ਬੋਲੋ, ਇਹ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਮਿਲਕੀਯਤ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤਚਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਗੱਲਬਾਤ ਬਹੁਤ ਆਹਿਸਤੇ ਤੇ ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਛੱਡ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਹੋਪਲੈਸ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਸੱਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਛੋੜਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜਯੀ, ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਭਵ : ਜੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਈਆ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਆਪ ਵਿਜਯੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਸਹਿਜਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਸੱਪ ਵੀ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇ। ਬੱਚਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਸੱਪਾਂ ਤੇ ਵਿਜਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ਈਆ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਖੁਸ਼ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕਪਨ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਚ ਲਿਆਓ

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਤੱਦ ਹੈ ਜੱਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ , ਪਰ ਸਜਾਵਟ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ , ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਹਮਜਿਨਸ ਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਚਲਣ ਬਹੁਤ ਰਿਫਾਇਨ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਨ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਸਪਾਂਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜੀ ਕਿਤੇ ਜਾਓਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਰਗਨਸ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅਰਗਨਸ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ। ਮਨ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਚਕ੍ਰਸ਼ੂ। ਹੁਣ ਚਕ੍ਰਸ਼ੂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਨੈਨ ਹਨ, ਵੈਸੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਨੈਨ ਹੀਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਉਹ ਬਾਪ ਦਾ ਲਵ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਹੈ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਯਾਨੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਈ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਲਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਸਜਾਵਟ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਸਜਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਸਜਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਸਜਾਵਟ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਾ ਸਾਡੀ ਸਜਾਵਟ ਹੈ, ਨਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੀ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਹੈ। ਕਿੰਗ ਕਵੀਨ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਿੰਪਲ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੀਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਨੈਣਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ... ਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸਣੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇ ਨੇਤਰ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਿੰਨੇ ਨੇਤਰ ਦਾ ਇੱਥੇ (ਮਸਤਕ ਵਿੱਚ) ਤਿਲਕ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਬਿੰਦੀ ਮੁਅਫਿਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਲਕੀਰ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਬਿੰਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਬਾਕੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰਹੀਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਐਮ. ਪੀ. ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਚੁਣਾਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵੋਟਸ ਤੇ ਐਮ. ਪੀ. ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਭਭਕਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਹੈ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਖਾਲ ਆਦਿ ਵਿਕਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਨ ਦਾ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ

ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰਸ। ਇਸ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਕੱਦ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਆਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਾਲੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜੋ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ। ਮਾਲੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਮੁਗਲ ਗਾਰਡਨ ਦੇ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਪਗਾਰ ਵੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਬਗੀਚਾ ਇਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਵੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਗਲ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਕੀਨ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਮਰੀ ਤਾਂ ਤਾਜਮਹਿਲ ਬਣਵਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘਾਸਲੇਟ, ਪੈਟੋਲ ਪਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਫ਼ਨ ਥੋੜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਨ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਾਰਾਇਣੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਤਿਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਰਥ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਥੋੜੀ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਬੈਠ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਹ ਕਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਜੋ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੰਟਰਾਸਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਚੁੰਚਾ, ਧੁੰਧਕਾਰੀ। ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀ ਕਿਵੇਂ, ਕੋਈ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਈਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਭਾਵਾਨ ਅੱਖਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਇਨਾਮ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਮਿਸ ਇੰਡੀਆ, ਮਿਸ ਫਲਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨੇਚਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਬਿਯੂਟੀਫੁਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝੋ 5 ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਨ ਰੱਖਣਗੇ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਦੂਜਾ ਨੰਬਰ ਹੈ, ਇਹ ਤੀਜਾ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਚਲਨ ਆਦਿ ਬੜੀ ਰਿਫਾਇਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸਰਸਵਤੀ ਕਿੰਗ ਕਵੀਨ ਫਲਾਵਰ ਠਹਿਰੇ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੇਨੇ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ 8 ਰਤਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਫੁੱਲ। ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ। ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪੂਜਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਮਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਫੁਲ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫੁਲ ਤੱਦ ਚੜ੍ਹੇ ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਵਿਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਵਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਟਿਊਬ ਤੋਂ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੋਜ਼ 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੱਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਟਾਂ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਪਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਕੱਚੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੱਟੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਟ ਦੀ ਭੱਟੀ ਦਾ ਥੋੜੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗੁਲਬਕਾਵਲੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਦੀਵੇ (ਦੀਪਕ) ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਿੱਲੀ ਵਿਘਨ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹੀ ਡੀਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੀ ਕਹਿੰਦੀ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰੂੰਗੀ, ਮੇਹ ਵਸ਼ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਅਲਾਉ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮੇਹ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਹ ਦੀ ਬਿੱਲੀ ਜਾਂ ਬਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹਮਜਿਨਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਮੁਸਲਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਜੱਦ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਭ ਫੁਲ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਤੱਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੁਲਾਬ, ਕੋਈ ਮੋਤੀਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਕ ਹਾਂ ਜਾਂ ਫੁਲ ਹਾਂ? ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁਝ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹਾਈਐਸਟ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਲੋਐਸਟ। ਰਾਜਧਾਨੀ

ਇਥੇ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਗੱਲ ਮਰੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭੋਜਨ ਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਫਸ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਿਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਅਰਥਾਤ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸਤਿਕ ਆਸਤਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਲਿੰਗ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸੈਕੜੇ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਕਲਮ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਨਾਰਾਇਣੀ ਨਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਬੰਧਨ - ਮੁਕਤ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੰਧਨਾਂ ਵਿਚ ਫਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
2. ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਬਣ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਸਮਾਨ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਮਜਿਨਸ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਿਉਂ, ਕੀ ਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਲ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਭਵ :
ਜੱਦ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਰਾਈਟ ਤਰਫ ਚੱਲਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਰਾਗ ਤਰਫ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲਝਣ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਹੀ ਰਚਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਹੀ ਫੱਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਿਉਂ, ਕੀ ਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਜੀਵਨਮੁਕਤ, ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਲੇਨ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਨਾ ਹੈ , ਸੱਚੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਭੋਜਨ ਦੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਅਵਗੁਣ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵ੍ਰਤਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਸਤਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। (ਬੰਦਰੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਕਿਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧੀ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 12 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਢੱਕਕੇ ਰੋਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਤਾਏ, ਦਿਨ - ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਹੋ ਸੇਭਾਗ...।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਅੱਜ ਉਸ ਵਿੱਚ ਐਡ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਿਰਫ ਇਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸੱਤ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਗੱਲ ਇਹ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੈ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰੋ - ਸਾਨੂੰ ਕੀ - ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਘੱਟ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਿੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਹੇਜ਼ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵੈਸ਼ਨਵ ਮਤਲਬ ਜੇ ਵੈਜ਼ੀਟੇਰੀਅਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੀਟ, ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਵੈਸ਼ਨਵ ਕੁਲ ਦੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਪਿਆਜ਼ ਆਦਿ ਤਮੇਗੁਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਤਮੇਗੁਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਚੰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਜਾਂ ਭਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੇ ਦਾਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਅੱਖਰ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੇ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਜੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 84 ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਦਰਪ੍ਰਸਥ ਤੋਂ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਧਾਮ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਧਾਮ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨ, ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੁਝ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ। ਹੈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ। ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪਤੀ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਮਰਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਤ੍ਰੀ 12 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਢੱਕ ਕੇ ਰੋਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਮੂੰਹ ਢੱਕਕੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਹੀ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ ਇਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਤਰੀਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ।

ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਰਚਾ ਹੋਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ, ਬੈਲੈਂਸ ਰੋਜ਼ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਹੀਨੇ - ਮਹੀਨੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੇਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ,

ਹਜ਼ਾਰ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ, ਕਰੋੜ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ, ਪਦਮ, ਅਰਬ, ਖਰਬ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਜੇ ਬੱਚੇ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੋਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਹੀ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਟਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਾਂ ਪੁੱਛਣ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਲਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਬਨਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਾਲ ਹੋਣ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਗਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਰੰਪਰਾ ਤੇ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਦਵੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੈਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਨਹੀਂ, ਕੈਰਵਾਂ ਅਤੇ ਯਾਦਵਾਂ ਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਫਿਰ ਘਿਉ ਦੀ ਨਦੀ ਵਗੇਗੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਵੇਖੋ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਨਾ ਲੰਘੋ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਰਾਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ। ਸਟੀਮਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੇ! ਫਿਰ ਰਾਏ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਰਾਏ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮਦਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਥੇ ਫਿਰ ਸਿਵਲ ਵਾਰ ਦੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ। ਇਥੋਂ ਬਾਹਰ ਘਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਭੋਲਾਨਾਥ ਭਰ ਦੇ ਝੋਲੀ। ਭਗਤ ਤਾਂ ਸੰਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ - ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ - ਸੰਕਰ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਹਾਦੇਵ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ - ਨਿੱਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ, ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਲ - ਚਲਨ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਨਰਜ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਮਮਾ - ਬਾਬਾ ਦੇ ਮੈਨਰਜ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੋ ਗਈ ਵੱਡੀ ਮਮਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕੰਬਾਈਂਡ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਮਮਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ। ਸਿਆਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਸਵਤੀ ਨਾਮ ਪਿਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਪੁੱਤਰਾ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਮੇਲਾ ਵੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਪੁੱਤਰਾ ਦਾ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਠਹਿਰੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਵੀ ਠਹਿਰੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠਿਆਂ- ਮਿੱਠਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੇਵੇਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਹਾਂ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਘੁੰਮਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਸਮੇਤ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖੂਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਬਰੇਬਰ ਮਮਾ - ਬਾਬਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਉੱਚ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਪਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਬੋਲੇ, ਸੁਣਿਆ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਠੰਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਓ, ਬੋਲੋ ਤੁਸੀਂ ਅਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ

ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਅਪਕਾਰੀ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਸਰਵਿਆਪੀ ਕਹਿਕੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਉਪਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ! ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਖਿਆਲ - ਖਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਝਾੜ ਫਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਦੈਵੀ - ਝਾੜ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਦੈਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੇ ਫਿਰ ਆਉਣੇ ਹਨ, ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਫਿਰ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਘੱਟਦੀ ਨਹੀਂ। ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੈਠ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣੋ। ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੋ - ਝਗੜੋ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਮੁੜਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਵੇਂ ਦੇ ਉਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਸੀ ਫੇਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਨਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਬਾਕੀ ਸਟਾਰਜ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਪਰ ਜਾਕੇ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ - ਮਾਰਦੇ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਸਾਇੰਸ। ਉਪਰ ਜਾਵੇਗੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਪਰ ਜਾਕੇ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਬਬੰਜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਰਲਡ ਵਾਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਗੇ। ਖੁਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੋ ਗਏ। ਭਗਵਾਨ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗੋਡ - ਗੋਡੇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੋਡ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਰਾਧੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਰਾਧੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਸ਼ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਦੇ ਵੀ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਪਕਾਰੀ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸੁਖਦਾਈ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵਰਤ ਦਵਾਰਾ ਵਿ੍ਰਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ :
ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲਤਖਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਓਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਖਤ ਤੇ ਸਦਾ ਪਿਓਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਬੈਠ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਾਂ ਅਮਰਿਆਦਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿੱਗਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵਰਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਿ੍ਰਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ। ਵਿ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਹੈ ਹੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲਤਖਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹਨ ਉਥੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਨਣਾ ਹੈ "।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ, ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਾਸਟ ਸੇ ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਜੇ ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਾਸਟ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇ ਪਾਸਟ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵੀ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸੰਗਮਯੁਗ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਫਿਊਚਰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਅਤਿ ਸਹਿਜ। ਜੇ ਵੀ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦਕਿ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਕਰੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਚਮਾਟ ਲੱਗ ਗਈ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਾਈਸ ਲੈਸ ਵਰਲਡ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਕਾਰ ਨਾਮ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਕੋਧੀ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਸੇ ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੀ ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸੇ ਫਿਰ ਫਿਊਚਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ। ਹੁਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਨੇਚੁਰਲ ਕਲੈਮੀਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਹੋਈ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋਨੀ ਦਵਾਰਕਾ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਫਕੀਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਭਾਰਤ ਪੂਰਾ ਫਕੀਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਲਾਨ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਕਰਤਵਿਆ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਵਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਹੋ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵੀਆਂ ਹੋ ਜੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ੍ਰੰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਦੇਵੀਆਂ ਹਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਦੇ ਦਿਨ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋਈ ਹੈਡ, ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਮਿਲਕੇ

ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਧਨ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ। ਬਸ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਦੇਵੀ ਤੋਂ ਕੀ ਮੰਗਣ? ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਦੇਵੀਆਂ ਸ੍ਰਰਗਾਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵੀਆਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਠੀਕ ਕਰੋ। ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਲਕਸ਼ਮੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਅੱਛਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਥਾਹ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਹੁਣ ਕੰਗਾਲ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਜਾਈ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਆਕੇ ਹੋਈ ਹੈ! ਇਹ ਵੀ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਕੰਗਾਲ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵੇ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਆਪੇਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਟੀਚਰ ਸਬਕ (ਲੈਸਨ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੋਮਵਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉੱਠਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਸ ਸਿਰਫ਼ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਚੱਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਆਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਰਾਵਣ ਮਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸਭ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਹਨ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੀ ਅਗਿਆਨ ਨੀਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੁਖ ਤੋਂ ਛੁਟੀਏ। ਪਰੰਤੂ ਇੱਕ ਵੀ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਜਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਗਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਖੁਦ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਪਾਸਟ, ਪ੍ਰੇਜ਼ੰਟ, ਫਿਊਚਰ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੇਂਡ ਫਾਦਰ ਸ਼ਬਦ ਬੜਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ - ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਕਦੇ ਆਏ, ਕੀ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਯੰਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਨਾ ਕੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ- ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਆਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣੇਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ - 84 ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਸੀ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੱਚੇ ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇਵੇ। ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇਣਗੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ। ਕਦੇ ਵੀ ਫੇਲਿਅਰ ਹੋ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਵੋ, ਦਵਾਈ ਕਰ ਲਓ। ਸਰਜਨ ਤਾਂ

ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੰਜ ਮੰਜਿਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਦੋ ਮੰਜਿਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਫਰਕ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਪੰਜ ਮੰਜਿਲ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗਮ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਹੁਣ ਕਲਮ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੂਰਾ ਝਾੜ ਇੱਥੇ ਵਧੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਧੇਗਾ ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸੁਖ ਭੋਗਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਬਹੂ ਉਹ ਹੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ 8 ਘੰਟੇ ਕਰੋ, ਬਾਕੀ 8 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ, ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿਹਰਸਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਹੋਮ ਵਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਸਭ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦੇਹ, ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਵੈਭਵਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਸਵਤੰਤਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਭਵ :
ਜੇ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜੇਕਰ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਆਰਡਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਚਲੇ ਆਓ ਤਾਂ ਚਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਬਿਗੂਲ ਵੱਜੇ ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਂ ਨਾ ਚਲਾ ਜਾਵੇ - ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਇਸਲਈ ਸਦੈਵ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ ਦਾ, ਸੰਬੰਧ ਦਾ, ਵੈਭਵਾਂ ਦਾ ਬੰਧਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਸਵਤੰਤਰ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਬਣੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਓ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਗਿਆਨ ਰਹੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਸ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਵਾਪਿਸ ਘਰ। ਫਿਰ ਉਥੋਂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਪੇੜੀ ਉੱਤਰਾਂਗੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਸੀ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ ਬਣੇ... ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਵੈਰਾਇਟੀ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਲਵਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਸਿਰਫ ਇਹ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਮੁਲਵਤਨ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰ ਜੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਖਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਿਰਫ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਣੇ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਰ, ਇਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਮੁੜ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਪੇੜੀ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੇੜੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ 2 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਘੱਟ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਤਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਘੱਟ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਹੁਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਇਸ ਵਕਤ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੈਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੀਏ। ਇੱਥੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਸ਼ੀਨ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ... ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਖ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਸੁਖ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਖ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ

ਸ੍ਰਗ - ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਦੀ ਜੇ ਰਮਤ - ਗਮਤ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਖੋਲ੍ਹ ਪਾਲ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਘਰ। ਫਿਰ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਕਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਗਏ, ਬਸ ਜੇ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਖਤਮ। ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਰਾਜਾਈ ਕਰੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਂਗ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।, ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕੌਣ ਹਨ? ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੀ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸਮਝ ਦੇ ਪੂਜਾ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦਾ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚੱਲੋ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਆਏ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਗੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ - ਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੇਵਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੰਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਚਿੰਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ, ਵੈਸ਼ਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਸਮ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ, ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਓ ਅਤੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਦੱਸੋ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਟਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗ - ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੰਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣੇਗੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਾਜਾਈ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਾਜਾਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹੈ ਬਾਈਪਲਾਂਟਸ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਵਾਂਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਫਿਰ ਕਰੈਕਟ ਕਰਕੇ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਰੈਕਟ ਕਰਕੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼... ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਬੰਬਜ਼ ਨਾ ਬਣਾਓ ਪਰੰਤੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਹਨ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਾ ਬਣਾਏ। ਉਹ ਰੱਖੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਸਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਗਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੋ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਸਫਲ ਕਰ ਲਓ। ਕਿਨ ਕੀ ਦਬੀ ਰਹੇਗੀ ਧੂਲ ਮੈਂ ਕਿਨ ਕੀ ਰਾਜਾ ਖਾਏ... । ਧਨੀ (ਬਾਪ) ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚ

ਕਰੇ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਸਪਿਟਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੁਸੀਂ ਖਰਚਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਫਲ ਕਰੇ। ਧਨੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹਨ ਡਾਇਰੈਕਟ। ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪਾ ਲਵੇਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਨ ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖਰਚੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਘਰ - ਬਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਬਾਬਾ ਦਾ) ਪਾਰਟ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਜੇਰ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗਦਾਈ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਲਈ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰੋ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਉਹੋ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਅਲਾਹ ਮਿਲਾ ਤਾਂ ਬੇ ((ਭਾਗੀਦਾਰ) ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜਾਈ ਸੀ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੰਗਾ ਫਰਟਾਇਲ ਧੰਧਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਭੱਟੀ ਬਣੀ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪੱਕ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਕੱਚੇ ਰਹਿ ਗਏ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਨੇਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਰੁਪਏ ਚੱਲਦੇ ਸਨ। ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਬਹੁਤ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਜਾ ਖਾ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਡਾਕੂ ਖਾ ਜਾਂਦੇ, ਡਾਕੂ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਫੈਮਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਬਣਾਇਆ ਫਿਰ ਕੰਗਾਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ! ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ- ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗੇ ਉਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਨ ਦੇ ਝਾੜ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਸ, ਹੁਣ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਹੁੰਚੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਸਫਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਗਫਲਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ - ਇਸਦੇ ਲਈ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਧਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਠਿਨ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਅਲਬੇਲੇਪਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਥੱਕ ਭਵ :

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਥੱਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਲਬੇਲੇਪਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਓ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ, ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੂਪੀ ਚੈਕੀਦਾਰ ਸਦਾ ਅਲਰਟ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲਾਪਣ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਧਰਨੀ ਪਰਿਵ੍ਰਤਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ " ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ" ਇਸ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਡੰਲਪ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਮਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪਰਿਵ੍ਰਤਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮਰੱਥ ਬੋਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਜਿਸ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ?
- ਗੀਤ:-** ਤੁਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ ਸੇ ਕੇ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕਮਾਂਡਰ ਇਨ ਚੀਫ ਆਦਿ ਵੀ ਕਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੈਨਾ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕਮਾਂਡਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੇ ਸੇਨਾਵਾਂ ਹਨ - ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਮਾਂਡਰ ਵੀ ਹਨ, ਜਨਰਲ ਵੀ ਹਨ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਵੀ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਾਡਾ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮ - ਅਪਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰੀਏ। ਡਰਾਮਾ ਜਰੂਰ ਕਰਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਤਾਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਸੁਣਾਈਏ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਗੱਲ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਲਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਬਾਪ, ਬਾਕੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਹਾਰਥੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਹਨ। ਕਮਾਂਡਰ, ਕੈਪਟਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਾਏ ਨਿਕਾਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕੀ!

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ- ਬੱਚੇ, ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵੀ ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਚਿੰਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜਪ - ਤਪ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਜੇ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਨਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਜਦ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਾਜ। ਗਿਆਨ ਰਿੰਚਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਉਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਪੌੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸੈਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਜੇ ਕਮਾਂਡਰ, ਕੈਪਟਨ, ਜਨਰਲ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੈਸੰਜਰ, ਪੈਗੰਬਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ, ਅਮਰਕਥਾ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ

ਹਨ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਸਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਾਸਟ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਟਾਕ ਨੇ ਈਵਲ...

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਰਥ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਪਤਿਤ ਤੇ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਜੋ - ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਈਏ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੈਸੇਜ ਦੇਈਏ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਮਝਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਜੇ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਵਿਨਾਸਕਾਲੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਧਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਦਰ ਧਰਮ ਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਚੋਟੀ ਹੋ ਉਹ ਪੈਰ। ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਵੇਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੋਟੀ (ਬ੍ਰਾਹਮਣ) ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਖਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਖਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਵੀ ਕਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਰੈਕਟ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਵਿਖਾਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਮਪਾਰ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ 7 ਰੋਜ਼ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਅਰੇ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਹੁਣ ਉਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਇਆ। ਮਸ਼ੂਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੀ, ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਕ੍ਰ ਦੀ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਸੁਖੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਸੈਨਾ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਤ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਚਿੰਤਰ ਨਿਕਾਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਅੱਛਾ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਬਣਾਓ। ਖੁਦ ਵੇਖਕੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਗੇ। ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਧਰਮਾਉ ਤਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਜਿਆਦਾ ਨਿਕਾਲਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕੱਢਣਗੇ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਦੋ ਰੁਪਏ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਟ ਲਗਾ ਦੇਣਾ। ਇੱਕ ਰੁਪਇਆ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਗਰੀਬ ਦਾ ਇੱਕ ਰੁਪਇਆ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ, ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਧਰਮਾਉ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫਿਕ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਤਿਆਗ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਸਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਕਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਤ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਗਾਈ

ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕ੍ਰਿਏਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ, ਸ਼ੂਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਠਗੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਠੱਗੀ। ਸੱਚੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਠੱਗੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੌਣ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਵਰਲਡ ਦਾ ਕਰਾਉਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਰਾਉਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣੀਏ। ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਇੱਥੇ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ ਕਰਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ, ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ। ਅਜਿਹੀ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁੰਨਣੀ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਫਾਲਤੂ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਾਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
2. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁੰਨਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ - ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਟਾਕ ਨੇ ਈਵਲ...

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਆਲਸ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਅਲਰਟ ਭਵ :
ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਆਲਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਆਲਸ ਵਾਲੇ ਜਲਦੀ ਥੱਕਦੇ ਹਨ, ਉਮੰਗ ਵਾਲੇ ਅਥੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਲਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕਰੀਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੱਲ ਤਾਂ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਰ ਤਾਂ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਹੁਣ ਇਸ ਸੂਖਸ਼ਮ ਆਲਸ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਰਹੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਅਲਰਟ, ਏਵਰੇਡੀ ਅਤੇ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਫੁੱਲ ਜਮਾਂ ਕਰੋ।

“ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭੈਣਾਂ - ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮੂਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਤੇ ਅਵਿਯਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਦਿਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਭਰੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਕਿਹੜਾ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਇਆ? ਬਾਹਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਦੇ ਉਮੰਗ- ਉਤਸਾਹ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦਾ, ਦਿਲ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪੁੱਜਿਆ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਭਰਿਆ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਸਮਾਰੋਹ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ, ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਆਉਣ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਲਚਲ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਜਾਂ ਅਲੋਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਹੋਣ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ। ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੈਠੇ! ਡਬਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿੰਗਲ ਸਟੇਜ ਤੇ? ਇੱਕ ਸੀ ਇਹ ਸਥੂਲ ਸਟੇਜ, ਦੂਸਰੀ ਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸਟੇਜ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਸਟੇਜ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਨਾ? ਹਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਪਾਏ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਵੀ ਹਾਰ ਪਾਇਆ? ਸਫਲਤਾ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਥੂਲ ਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਹਾਰ ਵੀ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਡਬਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਸਟੇਜ ਮਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਾਲਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਡਬਲ ਮਾਲਾ ਡਬਲ ਸਟੇਜ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਭ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੀ ਰੀਤੀ ਸਦਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਸਫਲਤਾ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਹ ਹੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਸਵਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਤਾਰ ਜੋੜੀ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਡੋਰ ਬੰਨੀ। ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਜੋੜਿਆ। ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ 3 ਸੰਬੰਧ ਹਨ? ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਸਮਾਰੋਹ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲਿਫਟ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਵ।

ਅੱਜ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਏਸ਼ੀਆ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗਰੁੱਪ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਮੰਤਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਜਾਪਾਨ ਤੋਂ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਨੰਬਰ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਮੰਤਰਨ ਸੀ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨਿਮੰਤਰਨ ਦੇਕੇ ਬੁਲਾਉਣ ਇਸਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਏਸ਼ੀਆ ਤੋਂ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਕਿੰਨਾ ਲੱਕੀ ਹੈ! ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ - ਏਸ਼ੀਆ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੋ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਿਕੀਲੋਧੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਕੀਲੋਧੇ ਬੱਚੇ ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਰਤਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਕੁਵਾਨਟਿਟੀ ਭਾਵੇਂ ਘੱਟ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕੁਵਾਲਿਟੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਹੁਣ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਸਨੇਹੀ ਹਨ। ਸਭ ਲਵਲੀ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨੇਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਅਰਥ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੋਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਲੱਭ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਿਰਫ 8 ਪਟਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੋਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਪੀਵਲੱਭ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋਠੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਸ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮਹਾਰਾਸ। ਇਸ ਮਹਾਰਾਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੈ। ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ। ਜਾਪਾਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ! ਤਾਂ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਭਾਗਿਆ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਿਕੀਲੋਧੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ

ਵੇਖਦੇ। ਸਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਲ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਧੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਸਾਈਡ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਸੇਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰਫ਼ ਸਿੰਧ ਦੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੋਰ ਧਰਮ ਤੱਕ ਵੀ ਸਹਿਜ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋਗੇ। ਡਬਲ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਡਬਲ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਲਟੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਸੁਲਟੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੀਜ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਿਚੈ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਹਿਜ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਫ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਖਰ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਪੁੱਜੇ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾਪਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਕਿਥੋਂ - ਕਿਥੋਂ ਪਹੁੰਚ ਆਪਣਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਕੋਈ ਘੱਟ ਭਾਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਮਹਾਂਦਾਨੀਆਂ, ਮਹਾਨ ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਫਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਫਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਲਾਸ਼੍ਰ ਸੇ ਫਾਸਟ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਫਟ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਜ਼ੇਰਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜਾਂ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਕਰਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਡਬਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਡਬਲ ਲਿਫਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ - ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਿਫਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਧਰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੱਲ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਧਰਨੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਫਲ ਵੀ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਾਈਕ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਈਕ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਵੱਡੀਆਂ ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ :- ਤੁਹਾਡੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕੀ ਕਰੀਏ! ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਓ ... ਅਜਿਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦਾਦੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਹਿਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਕੋਰਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੰਗੇ ਹੋ, ਸਭ ਦੀ ਰਾਸ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹਨ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਇਹ ਹੀ ਰਾਸ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾਦੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਰਾਸ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਟ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਰਾਸ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਦਾਦੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ।

ਬ੍ਰਿਜ ਇੰਦਰ ਦਾਦੀ ਨਾਲ :- ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ, ਅਲੇਕਿਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣ ਗਈ। ਇੰਵੇਂ ਹੈ ਨਾ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਹਾਂਵੀਰ ਮਹਾਂਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਤਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਤਨ ਹੋ। ਐਕਸਟਰਾ ਸਭ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮਦਦ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਉੱਮਰ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ। ਸਭ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਛਤ੍ਰ ਉਤਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਛਤ੍ਰ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਾ ਜੇਕਰ ਛਤ੍ਰ ਨਾ ਪਹਿਣੇ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਛਤ੍ਰ ਹੋ।

ਨਿਰਮਲਸ਼ਾਂਤਾ ਦਾਦੀ ਨਾਲ :- ਆਪਣੇ ਯਾਦਗਾਰ ਸਦਾ ਹੀ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ। ਯਾਦਗਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ ਹੋ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਵਿਧੀ ਕੀਤੀ, ਉਨਤੀ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕਿੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਾਰਣ? ਆਧਾਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

" ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣੇ (ਅਵਿਅਕਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਨਮੋਲ ਰਤਨ)

ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਆਤਮਿਕ ਸ੍ਰਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹਲਕਾਪਨ ਆਪੇ ਹੀ ਜੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨਦਾ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੈ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ।

ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਉਚਾ ਉੱਡਦਾ ਹੈ, ਭਾਰ ਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਬੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਡਬਲ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਲੈਕਿਕ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਕਦੇ ਥਕਾਏਗੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰਸਟੀ ਹੋ। ਟਰਸਟੀ ਨੂੰ ਕੀ ਥਕਾਵਟ। ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਬੋਲ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੋਲ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ। ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ।

ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਰਹੇਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ ਮਤਲਬ ਆਪਣਾ ਬੋਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਬਸ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਰਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਸੰਸਕਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਲਕੇ। ਜਿੰਨੇ ਹਲਕੇ ਹੋਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੇ। ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਬੋਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋ।

ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਲਾਈਟ ਹੈ ਉਵੇਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸੀ ਫਾਦਰ, ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰੋ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ - 'ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ'। ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਬਦਲ 'ਤੇਰਾ' ਕਰ ਦੇ। ਤੇਰਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਲਾਈਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਲਾਈਟ (ਹਲਕੇ) ਬਣ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰੂ - ਸੂਰੂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸੀ - ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਜੋ ਕੋਈ ਦੂਸਰੇ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਈਟ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਦੋਂਕਿ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਲਾਈਟ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ - ਇਹ ਸੇਫਟੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਲਾਈਟ ਦਾ ਕਿਲਾ ਵੇਖਣ।

ਜਿਵੇਂ ਲਾਈਟ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਜਿੱਥੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸ਼ਬਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇਪਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਟਰਸਟੀਪਨ ਦਾ ਭਾਵ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ, ਅਲੈਕਿਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਦਾ ਉੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਪਰ (ਪੰਖ) ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਡਦੇ ਪੰਛੀ ਹਨ।

ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਝੂਲਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਦੇ ਵਿਘਨ ਹਰਤਾ ਜਾ ਸਭ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਦੋਂ ਬਣੇਗੇ ਜਦੋਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੋਲ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਰਵਿਘਨ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਮਝਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾਪਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਉਡੇਗੇ ਅਤੇ ਉਡਾਵੇਗੇ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ।

ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵੱਡੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਬੋਲ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਰਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਬਹੁਤ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ... ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਮਤਲਬ ਬੋਲ ਹੈ! ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਇਸਤੋਂ ਵੀ ਨਿਆਰਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਰਮ ਦੇ ਹਲਚਲ ਦਾ ਬੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ, ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਮਤਲਬ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਧਰਨੀ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਭਾਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਵਿਮਾਨ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੂਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਓ। ਇਸ ਵਿਮਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੀਫਾਈਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਜਨ- ਮਤ, ਪਰਮਤ ਦਾ ਕਿਚੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ , ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਭਵ ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਯੰਤਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਰੇਗਿਸਥਾਨ ਨੂੰ ਹਰਿਆ - ਭਰਿਆ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਉਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਨਾਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਨੂੰ ਜਾਣ, ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰ ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ 6.30 ਤੋਂ 7. 30 ਵਜੇ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਈਸ਼ਟਦੇਵ ਰਹਿਮਦਿਲ, ਦਾਤਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਭਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਕਮਾਈ ਹੈ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ।”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮੁਰਲੀ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ (ਟੀਚਰ) ਜੇ ਕਿੱਥੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਕਲਾਸ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਸਮਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਗੈਰ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਕਲਾਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁਖੜਾ ਵੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਥਵਾ ਮੱਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਸਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਲਵ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਵ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਰੋਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਗਾਈ ਹੋਈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਵੱਲ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਗਲੀ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਕਰਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੋ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਰੱਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਸਥਾਈ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਉੱਡ ਜਾਏ। ਬਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਕਲਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ 5-6 ਮਾਸ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਗੈਰ ਜਿਵੇਂ ਅੰਨੇ ਲੂਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਿਕਲ ਆਈ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਅਰੇ, ਬਹੁਤ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਕਲਾਸ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਬਾਹਰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੇਲੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਥੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ। ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਈ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰੋ ਅੱਛਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਚੰਗੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਗੈਰ ਮੁੰਡ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਈਏ। ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬੁਲਾਵਾ ਆਵੇ ਉੱਥੇ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਗੌਰਮਿੰਟ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਇਸ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੀ ਕਮਾਈ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਆਮਦਨੀ ਹੈ, ਉਸ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਪਰੰਤੂ ਪੂਰਾ ਨਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਕਰੋੜ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਗਦੀ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯੋਗ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਚਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਖੇਲ੍ਹ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਵੈਰਾਗ ਵੀ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਾਲੇ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ-ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ। ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਨਰਕ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਵਰਗ - ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਇਆ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਕਿੰਗਡਮ ਸੀ। ਰਿਲੀਜ਼ਿਅਸ, ਰਾਈਟਿਅਸ ਸਨ। ਕਿੰਨਾ ਬਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਈਜ਼ੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ ਉਹ ਛੱਡ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਈਰਖਾ ਦੀ ਆਦਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੀ ਜਾਣੇ। ਬਸ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਡਿਸ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੀਆਂ। ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਰ ਖਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਕਈ ਬੱਚੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ- ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਗੀਆਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਕਰਾਂਗੀਆਂ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਤਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਭ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਪੌੜ੍ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਠੀਕਰ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ। ਹੁਣ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਨਾਥ ਪਾਰਸਨਾਥ ਸੀ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਥਰਨਾਥ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਪਰੰਤੂ ਪਾਰਸਨਾਥ ਅਤੇ ਪਥਰਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ - ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਕ ਹਾਂ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਨ -ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਇੱਕਦਮ ਦੁਬਨ ਵਿੱਚ ਗਲੇ ਤੱਕ ਫਸ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਨੂੰ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਫੜਕੇ ਦੁਬਨ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਬਾਹਰ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਫੜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਫੜਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਦੁਬਨ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਫੜਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋਏ ਸੀ - ਰਾਜ ਭਾਗ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਭਾਗ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਏ। ਬਿਰਲਾ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਡੀਆਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੁਡੀਆਂ ਇਹ ਫਿਰ ਵੱਡੀਆਂ ਗੁਡੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਤਾਂ ਗੁਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਜੇ ਪੁਜੀਏ ਸਨ, ਸੇ ਹੁਣ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ। ਆਪ ਹੀ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਆਪ ਹੀ ਦੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਓ ਪਿਓ ਮੈਂਜ ਕਰੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਲੇਪ - ਛੇਪ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਚਾਹੀਦਾ ਸੇ ਖਾਓ। ਕੀ - ਕੀ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਸ ਜਿਸ ਨੇ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਨਿਕਾਲਿਆ ਉਹ ਚੱਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਪੌੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਫ੍ਰਿਤਾਤ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਣਗੇ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੈ - ਭ੍ਰਮਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੰ-ਭੁੰ ਕਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ ਸੱਪ

ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਲੈਣ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਦਰ ਜੋ ਈਰਖਾ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਈਰਖਾ ਬੜੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭੂੰ - ਭੂੰ ਕਰ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਲਮਾਇਟੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਦੀ ਸੱਤਾ ਵਾਲੇ ਸਕਾਮੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਦੀ ਫੁੱਲ ਪਾਵਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਪਾਵਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਬਣਾ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਦਾਨੀ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ, ਮਾਇਆਜੀਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਤਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਕੇ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਮਨਾਓਗੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਵਿਧਾਈ ਲਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਖੂਬਸੂਰਤ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ , ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਜੇ ਪਰਵਾਨੇ ਫਿਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਫਿਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਰਵਾਨੇ :- 1. ਸ਼ਮਾਂ ਜੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, 2. ਫਿਦਾ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ, 3. ਫਿਦਾ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣਾ।
- ਗੀਤ:-** ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸ਼ਮਾਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸੁਣੀ। ਇਹ ਕੌਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਉਹ ਸ਼ਮਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਨਾਮ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਤੂਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸ਼ਮਾਂ ਬਣਕੇ ਆਏ ਹਨ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਪਰਵਾਨੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਪਰਵਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਸ਼ਮਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਜਦੋਂ ਦੀਪਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜਗਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਜੀਵ ਢੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਸੈਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਏਵਰ ਪਿਓਰ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਿਓਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਿਓਰ , ਨੇਚਰਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਤਾਂ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਸੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਮਤਲਬ ਕਾਲੀ ਇਮਪਿਓਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਸੀਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਮਪਿਓਰ ਤੋਂ ਪਿਓਰ ਹਸੀਨ ਬਣਾਉਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅੱਜਕਲ ਜੋ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪਤਿਤ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹਨ ਹੇਲ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ। ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਈ ਨੈਚਰਲ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ,ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ। ਉਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ਼ਮਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਰਤਬਾ ਉੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਵਰਣ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਰਣ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਹੀ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਵਰਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਰੁ ਹੈ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਲਪ -ਕਲਪ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ। ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੁਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ। ਯੋਗ ਤੇ ਅੱਜਕਲ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਯੋਗ, ਇੰਜੀਨੀਅਰੀ ਯੋਗ... । ਬੈਰਿਸਟਰੀ

ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਾਪ ਵੱਖ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਵੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਹੀ ਜੋ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਰਤਨਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਲੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹਨ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਂਵਰੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਚੂਰਪੂਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਸਮੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਘਰ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਸਤੇ ਚਿੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਪੁਜੀਏ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸ਼ਰੀਰ ਮੇਸ਼ ਵੇਲਯੁਏਬਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਹੋ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਖਾਵਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਬਾਲਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੇਡਾਂਗੇ, ਖਾਵਾਂਗੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਘਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ। ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਠਹਿਰੀ। ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੋ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਸਮ ਕਿਥੋਂ ਚੱਲੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਹੈ ਮੇਲ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਿਆ। ਸਰਸਵਤੀ ਨਦੀ। ਇਹ ਨਦੀ ਮਾਤਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਨਦੀ ਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੇਲਾ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਲਗਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੁਸੈਨ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਫਿਲਮ ਤੋਂ ਫਿਰ ਹੋਂਦ ਦੀ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਪ੍ਰੈਜੈਂਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜੈਂਟ ਫਿਰ ਫਿਊਚਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਫਿਰ ਪਾਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਸਟ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਆਏ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ? 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤਿੰਨ ਧਰਮ ਇਕੱਠੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਵਾਓ। ਅਜਿਹੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇਸਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ, ਮਹਾਕਾਲ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗਾਈਡ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਛੁੱਟੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸੁਖ ਦੇ ਦੈਵੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਫਿਰ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਡਾ ਓਬਡੀਐਂਟ ਸੱਚਾ ਫਾਦਰ ਵੀ ਹਾਂ। ਫਾਦਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਓਬਡੀਐਂਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਰਚਾ ਕਰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਫਿਰ ਧਨ ਦੌਲਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਖੁਦ ਜਾ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਡਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਵਰਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਸਿੰਗਲ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲਿੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ! ਹੇ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਫਿਰ ਦਾਦਾ। ਹੁਣ ਫਾਦਰ ਫਿਰ ਗ੍ਰੈਟ - ਗ੍ਰੈਟ ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ ਆਦਿ ਦੇਵ ਏਡਮ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੈਟ - ਗ੍ਰੈਟ ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ ਕਹਾਂਗੇ ਕੀ? ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਭੁੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ! ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੁ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਮੇਰੇ ਖਾਤਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਕੋਈ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਜਤ ਗਵਾਉਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਇੱਜਤ ਗਵਾਂ ਦੇਵੇਗੇ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗ ਗਏ। ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਸੀਨ (ਸੁੰਦਰ) ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਸਦਾ ਹਸੀਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸ਼ਰੀਰ ਬਹੁਤ ਵੇਲਯੁਏਬਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ, ਪੀਂਦੇ... ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਜਾਵੇ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਦ ਕੱਢਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਭਵ :
ਇਸ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋ। ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੇਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਰੱਦਾ ਹੈ, ਚੀਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਧਰਨੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ , ਟੀਚਰ , ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ , ਅਲੈਕਸਿਕ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰਨੀ ਹੈ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਮਝ ਕੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੁਣਾਓ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇੱਕ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਖਿਦਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਨੰਬਰਵਨ ਗੱਲ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ? ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ- ਸੁੱਖ -ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਕਸ਼ੇ ਤੇ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਫਿਰ ਯਾਦ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਇੱਕ ਦੀ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਮਾ, ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਘਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ, ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਹ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਰਾਇਲ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਣ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਗਰ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਜਰੂਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਡੋਪਟਿਡ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਚਾਹੀਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੋਭਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਯਾਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਬਾਪ ਵੱਖ, ਟੀਚਰ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ- ਟੀਚਰ- ਗੁਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਤੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ। ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਲੇਨ ਤੇ ਰਥ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਹੈ ਹੈ ਇੱਕ ਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਸੂਖਸ਼ਮ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਾਰਟਧਾਰੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਏ ਹਨ ਖਿਦਮਤ ਕਰਨ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਿਦਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਗਵਾ ਕੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸੁੱਖ ਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਮੁੱਖ ਧਰਮ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਦੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਲਾਹ ਗਾਡ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਡਰਾਮਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਏਪੀਸੋਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ... ਸਤਰੀਏ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਰੀਏ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ 2 ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਤੇਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕਦਮ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਥਾ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ

ਦੀ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ ਇਸ ਲਈ 7 ਰੋਜ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਇਵੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭੱਠੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਕਰ ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਆ ਜਾਣ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਾ ਵੀ 10 ਤੋਂ 12 ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਖਰਾਬ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੰਮ - ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧੀਆ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਟੀਚਰ ਸਮਝਕੇ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ- ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹਨ ਤਾਂ ਝੱਟ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਿਰਫ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਅਲੈਕਿਕ ਧਰਮ ਹੈ - ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਲੈਕਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀ ਅਲੈਕਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮਿਲ ਕੇ ਸਿਰਫ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇੰਕਾਗਨੀਟੇ, ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰਸ, ਨਾਨ - ਵਾਇਲੈਂਸ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਸੈਨਾ। ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਇਸਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਗਤਜੀਤ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਜਗਤਜੀਤ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ! ਇਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਨਾ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਾਰਡਨ ਆਫ਼ ਅਲਾਹ। ਸਿਰਫ ਬਗੀਚਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਖਿਆਲਾਤ ਹੋਣੇ ਚਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਸੁਰ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਪੀਅਰਘਰ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਪਿਤਾ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ, ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਸੁਰਘਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਪੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਮਤਲਬ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੁਰੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ। ਬਾਬਾ ਸੱਚਾ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਨਾ ਰਹੇ ਉਦੋਂ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਈ ਯੋਗ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਚਿੰਤਰ ਕਿੰਨਾ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲੇ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਫੀ ਆਏ ਸੀ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਲਰਾਊਡਰ ਹੋ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਪਾਰੁ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਨਾਟਕ ਵੀ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਬਸ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਧਾਮ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਸਮੇਂ ਆਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਿਵੇਂ ਆਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦਾ ਕੀ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੂੰ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਿੰਗ ਹੈ। ਹੁਣ

ਲਿੰਗ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਲਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਕੀ ਪ੍ਰੇਣਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਉਡ ਸਪੀਕਰ ਰੱਖਣਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋਗੇ। ਪ੍ਰੇਣਾ ਨਾਲ ਤੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਦਿਵਯ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਡਰਾਮਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਾ ਘੱਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਤੇ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਨੇਟ ਰੱਖੋ ਸਾਡਾ ਚਾਰਟ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸੰਗ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਹੈ ਕੁਸੰਗ। ਉਹ ਸਭ ਉਲਟਾ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਸੰਗ ਤੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁਖਾਂ ਨੇ ਕੁਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਰਹਿਣ - ਸਹਿਣ, ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸਭ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਦੇਸ਼ - ਵੇਸ਼ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਇੰਸਲਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ- ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 100 - 150 ਰੁਪਈਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਵਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਗਿਆਨ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਬਣੋ। ਉੱਚੀ ਸਾੜੀ ਪਹਿਨਣ ਨਾਲ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜਨ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛੀ ਚੀਜ਼ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਵਣਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਮੋਹ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰੰਗਦਾਰ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਪਹਿਣਕੇ ਜਾਵੇ, ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਣਾ, ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਾਣ ਪ੍ਰਸਥੀ ਸਫੇਦ ਪੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਸਭ ਵਾਣ ਪ੍ਰਸਥੀ ਹੋ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਬਸ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕੀ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਲਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੁਸੰਗ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਰਵ ਕਰਮਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੰਧਨਮੁਕਤ, ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਭਵ :

ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਦੇਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਬੰਧਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ, ਤਮੇਗੁਣੀ ਵਿ੍ਤੀਆਂ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਜੇਈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਅਰਥ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਅਮੁੱਲਿਆ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ , ਇਸ ਹੇਲ ਤੋਂ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - (1) ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, (2) ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੋਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹਨ। ਸਿੱਧਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਪੁੱਛੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਹੈ, ਬੈਰੁੱਠ ਕੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਵਾਬ, ਮੁਗਲ ਆਦਿ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਰਤਨ ਜੜਤ ਗੋਲਡਨ ਹਾਊਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਠ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡਾਇਮੰਡ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਅਮੁੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਹੈਲ ਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਓ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ, ਹੁਣ ਹੈਲ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ। ਹੈਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੈਵਿਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੰਕਾ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਦੱਸੋ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਲਯ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਪ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਦੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਥੋੜੀ ਵਿਜਿਟ ਤਾਂ ਲਓ? ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਨ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਨਾ ਕੋਈ। ਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੱਥਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੀਰੋ ਦਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ - ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਨ ਖੋਲਕੇ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਨ ਵੀ ਪਿਓਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਿਓਰਿਟੀ ਫਸਟ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਸੈਨੇ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਠਹਿਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਜਯ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਉਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਬਹੂ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣਾਏ ਸੀ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼। ਪੁਰਾਣਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਅੱਖਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਵਿੱਚ ਪਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡੁਬਕਾ ਲਗਾਏ ਤਾਂ ਪਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ੇਭਨੀਕ ਨੂੰ ਪਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪੰਖਾਂ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਪਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਿਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ, ਗੁਫ਼ਾਵਾਂ ਆਦਿ ਬੈਠ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤੇ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਜੋ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਾਲਵੇਂਟ ਸੀ, ਹੁਣ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਇਨਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣ ਪਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਬਣੋਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਧਾਰਨਾ ਚਲਣ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਹੋਵੇ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਿਦਮਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਥੂਲ ਵੀ ਤਾਂ ਸੂਕਸ਼ਮ ਵੀ। ਜਿਸਮਾਨੀ - ਰੂਹਾਨੀ ਦੋਨੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸੇਕੇਂਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾਈ ਠਾਠ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੜਾ ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਪਾਰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੱਟ ਤੋਂ ਸਭ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡਿਆ। ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਆਕੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਪਏ। ਕੀ - ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੋਈ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਭਜਾਇਆ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟਰਾਈ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਭੱਠੀ ਵੀ ਬਣੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਮਹਾਰਾਈ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੈ। ਸੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਗਾਲੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੂਰਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹਾਂ। ਕਥਾਵਾਂ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ। ਰਾਵਣ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਵਪਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਆਏ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਵਪਾਰ ਕਰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਸੌਦਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ - 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। 21 ਜਨਮ ਵੀ ਕੀ 50 - 60 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਾਵਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗਾਫੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵ੍ਰਿਧੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਪੂਜਯ ਸੇ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਯ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਗਵਾਨਵਾਚ - ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਤੇ ਵੀ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਭ ਰਹਿਣ ਲੱਗਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਦਿਨ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਿਯੂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਾਲੀ ਵੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਚਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ। ਨਹੀਂ

ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਚਾਰਟ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹੀ। ਸਮਝਦੇ ਸੀ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵੱਡੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ, ਛੋਟੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਹ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਪੈਸੇ - ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥਨਤੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇਵੰਤੀ। ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਮਾਨਾ ਬਾਬਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਅਲਫ਼। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੇ ਮਰਜ਼ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਮਾਨਾ ਵਰਸਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਥੂਲ, ਸੂਕਸ਼ਮ ਖਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਚਲਨ ਅਤੇ ਖਾਨ - ਪਾਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲਟੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

2. ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕੰਨ ਪਿਆਰੇ ਬਣੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੋ ਸਕਣ?

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਭਯ, ਮਾਇਆਜੀਤ ਭਵ :
ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਟੇਜ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਾਇਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਆਵੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮਾਇਆ ਆ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਲ ਸਮਝਕੇ ਵੇਖੋ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖਿਲੇਣਾ ਅਤੇ ਖੇਡ ਸਮਝਕੇ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਏਗਾ, ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਣਗੇ ਅਤੇ ਘਬਰਾਉਣਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਿਲਾੜੀ ਬਣ ਕੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਮਾਇਆ ਦਾ ਖੇਡ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਭਯ ਤੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਜਿਹੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣੋ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧ ਸਮੀਪ ਵੀ ਨਾ ਆ ਸਕੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੇਣ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਾਕੇ ਜੇਵਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵੈਲਯੂਬਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਇਹ ਕੈਣ ਅੱਜ ਆਇਆ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਭੋਲੇ ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਾ ਕਹੇਗੀ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੁਝ ਬੋਲੇ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕੁਝ ਬੋਲੇ, ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੇਵੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੇਣ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ, ਸੀੜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਤਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੱਦ ਮਿਲੇਗਾ, ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਬਲ ਹੈ, ਨੋਟ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਆਰਗਨਸ ਹੈ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਤੇ ਬੁਰੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰਾਈਟ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਲੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸੋਨਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਜੇਵਰ। ਗੈਰਮਿੱਟ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਲਕੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜੇਵਰ ਪਾਓ। ਉਸ ਦਾ ਭਾਵ ਘੱਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੀ ਵੈਲਯੂ ਘੱਟ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੈਲਯੂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂ ਹੈ। ਹੁਣ 9 ਕੈਰੇਟ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਅਲੌਕਿਕ ਬੱਚੇ। ਲੌਕਿਕ, ਪਾਰਲੌਕਿਕ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕਰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਅਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਲੌਕਿਕ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਖਾਦ ਰਹਿ ਜਾਏਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ

ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਇਥੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੈ, ਅਰਬ - ਖਰਬ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਜਾ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਅੱਜ ਹੈ, ਕਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਤੇ, ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਤਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਜੇ ਰਾਜੇ ਸਨ ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਤੇ ਜਾਨ, ਸਿਕਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਗੁਆਇਆ ਹੋਇਆ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਕੈਪੀਟਲ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰੀਸਤਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਨੈਚਰਲ ਬਿਊਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਸੀਨ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੋਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਨਵੀਂਆਂ - ਨਵੀਂਆਂ ਡੂੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਜ ਗੁਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਤੇ ਸੁਕਸਮਵਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਉਹ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਈ ਹੈ। ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਨਾਲੇਜ। ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ। ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਾਈਐਸਟ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਜਾਏ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੱਥ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੈ। ਡੀ.ਟੀ. ਕਿੰਗਡਮ ਸੀ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ। ਗਫ਼ਲਤ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਸੂ ਵੈਲਯੂਬਲ ਟਾਈਮ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਜਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਖੁਦਾ ਦੇਸਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਲਾਹ ਅਵਲਦੀਨ ਦਾ ਵੀ ਨਾਟਕ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਠੱਕਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਲਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੱਕਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਝੱਟ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬੈਰੁੱਠ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਬੱਚੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਬੈਠਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਆਪ ਹੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਜਾਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ। ਹਾਤਮਤਾਈ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਮੁਹਲਰਾ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੁਹਲਰਾ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਭੇਦ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਲਹਰਾ ਪਾ ਲਓ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ - ਬੋਲੇ ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਵਾਇਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। 5 ਵਿਕਾਰ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮੋਹਜੀਤ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟਾਮੋਹ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵੈਰਾਗ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਘਰਬਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਘਰ। ਇਹ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿੱਥੇ ਤਕ ਸਾਗਰ ਹੈ? ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਮਾਂਡਵੇ ਦੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਖੇਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਤੀਆਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਮੁਲਵਤਨ, ਸੁਕਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਖੇਡ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਖੇਡ ਚਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਲਯ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਜਲਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਪਸ਼ੂ - ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ, ਸਭ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਉਹ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋਗੇ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਫਲਾਣਾ ਇਵੇਂ ਸੀ, ਫਲਾਣੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਥੇ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਸੀਜਰਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਿਜਰਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਕਥਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਲਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਬਗੈਰ ਲਾਈਟ ਵਾਲੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਕਿਓਂ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਯਾਦ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਟੀਚਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਹਨ ਨਾਇਬ ਟੀਚਰਸ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਚੰਗਾ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ 3 ਚਾਂਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭੁੱਲੇ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਕਥਨੀ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੋਹਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਹਲਰਾ ਪਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਗਫਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤੜਫਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਭਵ : ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸੀਜਨ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਮਗਰੀ ਸਭ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਂ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਜਾਏ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁਣ ਸਰਵ ਅਮਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਜਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤੜਫਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਯੂ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਆਉਂਦੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲੈਂਦੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਐਵਰਰੈਡੀ ਬਣੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੁਣ ਦਾਤਾਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਬਣ ਕਰਕੇ ਚੱਲੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਜ਼ੂਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ? ਕਿਵੇਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ -ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵੀ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠੇ। ਦੇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ -ਅਭਿਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਦਾ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ। ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਲਿੰਗ ਰੂਪ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ। ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਰ ਉੱਚ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਜਨਮ- ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਹਨ ਰਚਨਾ। ਰਚਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ -ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸਾਰੀ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰਚਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸਤੋਂ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਬਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਜੋ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਜੋ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਦੇ ਕਾਰਣ। ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੂਦ੍ਰ ਯੋਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾ ਕੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਰੂਦ੍ਰ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੂਦ੍ਰ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਜੋ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਨੰਗੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਨੰਗੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਨੰਗੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਰਚਣਿਤਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਉਹ ਹੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ -ਮੱਧ- ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂ ਨੂੰ, ਮੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਨੂੰ। ਆਦਿ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ, ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੱਧ ਤੋਂ ਐਂਡ ਤੱਕ ਹੈ ਰਾਤ। ਦਿਨ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ, ਸਵਰਗ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਮਰੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਉੱਚ ਖੰਡ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਗਾਈਡ ਬਣਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਸ਼ਤਰੀਏ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ 7 ਰੋਜ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਮਲਵੈਟ ਸੀ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ

ਸਨ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਸੀ ਨਾ। ਇੱਕ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਸਨ ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਉੱਠ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲ ਸੀ, ਉੱਠ ਤਾਂ ਕੀ ਲੱਖਾਂ ਉੱਠ ਲੈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਭਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਅਨੇਕ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਮੁਹੰਮਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਅਰਥ ਕੁਵੇਕ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲੰਕਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਇਰਿਰਿਲੀਜਸ ਅਣਰਾਈਟਸ, ਇੰਸਾਲਵੈਟ, ਪਤਿਤ ਵਿਸ਼ਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ। ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ, ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ - ਮਤ ਨਿਆਰੀ... ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਹਨੁਰੇ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੋਏ ਪਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਕਲਯੁਗ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਬੱਚਾ ਹੈ, 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। 84 ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਲੰਬੀ - ਚੌਥੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਕਿ 84 ਲੱਖ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ, ਜੋ ਅਧਾਕਲਪ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦਈਏ ਤਾਂ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਸਲ ਧਰਮ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਹ ਚਲਿਆ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਾਡਾ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਸੀ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਵਣਪੁਰੀ। ਉਹ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਦ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸਮਝ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਸ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣਾ ਭਾਰਤ। ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ, ਪੁਰਾਣਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਹੀ ਨਵਾਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਗਤਿ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਮੇਸੂ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਮੇਸੂ ਇੰਸਾਲਵੈਟ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਵੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜ ਦੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੈਸਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਸੁਖਧਾਮ (ਸਵਰਗ) ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰਬੁਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ 7 ਰੋਜ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਹਨ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਇਥੇ ਤਾਂ ਬਿਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਅਲਾਓ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ। ਸਤ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਇਹ ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬਾਪ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਠਹਿਰਿਆ? ਹੁਣ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੇ ਵੈਸ਼ ਵੰਸ਼ੀ..., ਮਨੁੱਖ ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹਮ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਾਵਨ ਹਨ, ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਲ ਹੈ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਮਹਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਸੀ। ਨਾਮ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੈ ਨਰਕ। ਨਰਕ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸੁਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ ਹੈ।
2. 7 ਰੋਜ਼ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪਤਿਤ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਤ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਭਵ :
ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਉਪਕਾਰੀ ਬਣ, ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਥੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਉਤਾਰੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਣੋ, ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

" ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਵਿਜੇਈ "

ਸਾਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ, ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ, ਸਦਾ ਵਿਜੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਨਾ ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਜੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਿਜੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਸਦਾ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ ਬਲਕਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਵਿਜੇ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਵਿਜੇ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਕਥਾ ਹੁਣ ਵੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਵਿਜੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹੁਣ ਵੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਹਿੰਸਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਿੰਸਕ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਧਾਰਨ ਸੈਨਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਵਿਜੇ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੁਣ ਵੀ ਭਗਤਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੰਤੀ। ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਨਸ਼ੰਤੀ। ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ! ਵਿਜੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਹੋ ਇਸਲਈ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਦੇਵੇਂ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਵਿਜੇ ਤਾਂ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਵਿਜੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਕਲਪ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣ ਉਸੇ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਪੱਕੇ ਹੋ ਨਾ! ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹੇ ਵੀ ਕਿ ਸੋਚੋ, ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ? ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਵੇਖ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੋਚੀਏ ਵੀ, ਦੇਖੀਏ ਵੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁਣ ਰਪੀਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾਏ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾਏ ਹੋ ਨਾ!

ਅੱਜ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ਪ੍ਰਮਾਨੈਂਟ ਐਡਰੈਸ ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾਸਥਾਨ ਹੈ। ਸੇਵਾ - ਸਥਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਦਫਤਰ, ਲੇਕਿਨ ਘਰ ਤੇ ਮਧੁਬਨ ਹੈ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਰਥ ਅਫਰੀਕਾ, ਯੂ. ਕੇ. ਆਦਿ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਬਦਲੀ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਏ ਹੋ। ਯਾਦ ਕਿਹੜਾ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਮਧੁਬਨ ਜਾਂ ਪਰਮਧਾਮ। ਸੇਵਾ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਦਾ ਹੀ ਮਧੁਬਨ ਅਤੇ ਮੁਰਲੀ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਗਏ ਹੋ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਨੇ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਨਾਨ ਕਰ ਅੱਜ ਕਿੰਨੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਗਏ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਡਰ ਬਣ ਬਹੁਤ ਲਗਨ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਅਫਰੀਕਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਹਾਰ - ਵਿਵਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਲ ਨਿਡਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ! ਹੋਰ ਆਫਿਸੀਅਲ ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੋਂ ਮਿਲਿਆ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਇਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਇਥੋਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੇ ਵਿਖਾਇਆ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਉਸ ਇੱਕ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਰਤਨ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਛਿਪ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਅਫਰੀਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਆਫਰੀਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਫਰੀਨ ਲੈਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਸੁੱਧ ਹੈ। ਅਸੁੱਧ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਫਰੀਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ, ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਇੰਡੀਅਨਜ਼ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਨੈਰੋਬੀ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਸਹਿਜ ਹੀ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤੀਆਂ ਦੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਰੀਤੀ ਹੈ - ਸਾਰੇ ਮਿਲਕੇ ਗਰਬਾ ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਗਰਬਾ ਡਾਂਸ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਗੁਜਰਾਤੀ ਸੰਗਠਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ। ਇੱਕ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ 10 ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਰੀਤੀ ਅੱਛੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਪੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ, ਡਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਉਣਾ ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਕਾਰੀ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੇਵਾ ਵੱਧਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਰ ਜੇਕਰ ਰਹਿ ਗਈ ਤਾਂ ਉਲਾਂਭਾ ਦੇਣਗੇ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਹੈਂਡਸ ਵੀ ਉਥੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਖੁਦ ਜਾਗੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੇਕਿਨ ਜਾਗਕੇ ਫਿਰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ

ਬਣੇ, ਇਹ ਡਬਲ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਹੈਂਡਸ ਵੀ ਉਥੋਂ ਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮੈਜ਼ੋਰਿਟੀ ਸਭ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲ ਉਥੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਵਿਦੇਸ਼ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੈਂਡਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜੇਨ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੇ ਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਪਿਕਨਿਕ ਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਏਵਰੇਡੀ ਹੋ ਨਾ। ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਭੇਜੀਏ ਤਾਂ ਏਵਰੇਡੀ ਹੋ ਨਾ! ਜਦੋਂ ਹਿਮੰਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਏਵਰੇਡੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਰਡਰ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਆਰਡਰ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਕਰਣਗੇ, ਉਹ ਡੇਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ। ਡੇਟ ਦੱਸਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ। ਇੱਥੇ ਡੇਟ ਦਾ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੀ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਆਵੇਗਾ। ਏਵਰੇਡੀ ਹੋ ਨਾ। ਕਹੀਏ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਘਰ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ? ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਵਰਗ ਤੇ ਇਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਏਵਰੇਡੀ ਰਹਿਣਾ ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਸਥਾਨ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਕੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ। ਅਫਰੀਕਾ ਨੇ ਵੀ ਵਿਧੀ ਅੱਡੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੀ. ਆਈ . ਪੀ. ਦੀ ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਵੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਨੇੜੇ ਲੈ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੇ ਕਲ ਸੰਬੰਧ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਅੱਖ ਖੋਲ ਫਿਰ ਸੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਨੀਂਦ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾ - ਪੀ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਆਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਜਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤੀਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਵਧੀਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਗਿਣਤੀ ਗੁਜਰਾਤੀਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੇ ਬਿਛੁੜੇ ਹੋਏ ਰਤਨ ਹਨ ਹੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਿਡਰ ਹੋਕੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਫਿਸੀਅਲ ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਇਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਹ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਮੇਂ ਤੇ ਖਿੱਚੇਗਾ ਜ਼ਰੂਰ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਨ, ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਆਫਰੀਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ ਆਫਰੀਨ ਲੈਣਗੇ ਨਾ। ਆਫਰੀਨ ਤਾਂ ਆਫਰੀਨ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਅੱਛੇ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨੈਰੇਬੀ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡਾ ਸੈਂਟਰ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਸੈਂਟਰ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਲੱਕੀ ਹੋ ਗਏ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਰਤਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰੋ (ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਚੁਣੇ ਹੋਏ)

1. ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਰਗੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਖੁਦ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹੈ - ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਓਰਟੀ। ਇਸ ਪਿਓਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹੈ - ਆਪਣੀ ਇਸ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਸਵਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ, ਅਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਦੀ ਝਲਕ, ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਹ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਦਿਲ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ। ਸੂਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚੱਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੂਡ ਸਦਾ ਚਿਅਰਫੁਲ ਅਤੇ ਕੇਅਰਫੁਲ ਰੱਖੋ। ਮੂਡ ਬਦਲਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਕਾਰਣ ਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰੋ। ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ, ਬੈਠਣਾ ਸਭ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿਤ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ, ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਓਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪਿਓਰ ਹੈ ਉਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤੇ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਉਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਘੱਟ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਘੱਟ। ਇਹ ਪਿਓਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਸਾਥੀ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਅੰਸ਼ - ਮਾਤਰ ਨਾ ਰਹੇ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ, ਦੂਸਰੀ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਨ - ਚੈਨ ਵਿੱਚ, ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ, ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਤਪੱਸਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਦਿਲ ਦਿਮਾਗ ਸਦਾ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ, ਸੁਖ - ਚੈਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਦੇ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਨਾਲ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਅਤੇ ਰਿਆਲਿਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਗੇ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਐਨਰਜੀ, ਸਮਾਂ, ਸੰਕਲਪ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂਦੇ, ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਿਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵ੍ਰਿਤੀ, ਬੋਲ.. ਸਭ ਵਿੱਚ ਅਲੋਕਿਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਧਾਰਨਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਕਰਮਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ - ਭਾਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬਜ਼ੀ ਵੀ ਕੱਟਦੇ ਰਹੇ, ਖੇਲ੍ਹ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਸਦਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ "ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ" ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਓ। ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਰਹੋ, ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਬਣ ਸ੍ਵ ਦੀ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਨਾਮ ਬੁਲੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਮਤਲਬ ਗਾਇਨ - ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਗਾਇਨ - ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਨੀਏ ਯੋਗ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਧਰਮ - ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ - ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨੈਲਿਟੀ ਸਮਾਨ 63 ਜਨਮ ਪੂਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੰਬਾਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਭਵ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੰਬਾਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹਰ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਖ਼ਤਮ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਾਵਰਫੁਲ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬਣਾਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ, ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ, ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰੋ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਨਾ ਕਿਹੜੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ। ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਰਹਿਮਦਿਲ, ਲਿਬੇਟਰ...ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਤ ਦੇਣਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਵੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੱਤ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਤੇ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਰਾਮ ਦੀ ਮੱਤ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਲਟਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਇਹ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬੇਰਹਿਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਫਿਰ ਵੀ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਕੇ ਯੁਕਤੀ ਰਚੋ। ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵੱਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਵੀ ਕੰਮ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦੇਨੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਆਤਮਾ ਦਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਜਾਨਣ ਦੀ ਚੀਜ਼। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੀ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਫਾਯਰਫਲਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਆਤਮਾ ਹੈ, ਸਾਕ੍ਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ ਸੇ ਕੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ, ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸੇਲ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੁਪਰੀਮ ਸੇਲ। ਉਹ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਤਦ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜਦ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਪਗਾਰ ਵਾਲੇ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕਹਿਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਕੋਈ ਦਾਸੀ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾ। ਤੁਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੰਨੇ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਗੇ, ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਬਣਨਗੇ, ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੀਤੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫ਼ਖ਼ਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੱਦ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਣੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਾਸਤੀ ਇੰਸਾਲਵੈਂਟ

ਭਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਦੇਸ਼ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਨਾਜ ਇੱਥੋਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਿਟਰਨ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਉਧਾਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਰਾਸ਼ੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਮੱਖਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਸੀ ਨਾ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ - ਸਭ ਦੇ ਪਾਂਵ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਪ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਲਾਹ ਅਵਲਦੀਨ ਦਾ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਲਾਹ ਜੋ ਅਵਲਦੀਨ ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੁਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੀਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇੱਥੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਕਰੋਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੈਜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਉਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ - ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ, ਹੋਰ ਕੋਈ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ - ਸਮਾਨ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ। ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਸਭ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਸਮਝੇਗਾ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ ਫਿਰ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇੱਥੇ ਦਾ ਸਪੈਲਿੰਗ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਸ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਿਖੇਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਵੀ ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਝੂਠਖੰਡ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਝੂਠ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਝੂਠ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੇਸ਼ਲਿਆ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਨੂੰ, ਪਤੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ, ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਖੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੈਵਿਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੋਲ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹੋ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾਕਲਪ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰਾ ਹੀ ਕਲਪ ਕਰੋ ਕਿਓਂਕਿ ਕਲਾ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਝ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਮਹਾਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਰਾਂਗ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨਰਾਇਟਿਅਸ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਹ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਫੁਲ ਬਣਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ। ਕਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ

ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਅਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋ ਵੈਸੇ ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਤਰਿਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੱਛ ਅਵਤਾਰ, ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਕਿੰਨੀ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਵਣ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਵਾਲੇ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ, ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਜੇ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਸੰਗ। ਸਤਸੰਗ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਪਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਪਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦੇ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਡਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਡਬਲ ਪੂਜਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣਗੇ ਕੀ! ਜਦ ਪਤਿਤ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਫਿਰ ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਪੂਜਾ ਦਾ ਪੂਜਾ ਤੇ ਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ...ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ...। ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਾਰੂਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਬਾਜੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਭਵ :

ਇਸ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੇ ਚਾਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਨੇ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚਾਬੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਲਾਸ਼ ਵਾਲਾ ਵੀ ਫਾਸਟ ਜਾਕੇ ਫਸਟ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲੇ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਬੀਜ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਬਾਜੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਡਬਲ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਏਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਐਕਟਰ ਹੋ, ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੁੱਧੀਵਾਨ, ਦੂਰਾਂਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਜੋ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਰਾਂਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਐਕਟਰ ਜੋ ਇਹ ਚੋਲਾ ਪਹਿਣ ਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਤਕ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟਰ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
- ਗੀਤ:-** ਤੂਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਗੀਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਰਾਈਟ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਵੀ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕਤੀ ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਰ੍ਵ ਨਹੀਂ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਐਕਟਰਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਰ੍ਵ ਨਹੀਂ ਵਜਾਉਂਦੇ। ਪਾਰ੍ਵ ਸਟੇਜ ਤੇ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਅੱਖਰ ਸਿਰਫ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਪਾਰ੍ਵ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋ। ਕਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਯੁੱਧ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਥੋੜੀ ਬਦਲੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਗਰੀਬ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਸੀ, ਧਨ ਬਹੁਤ ਸੀ ਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਫਰਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕਹਿ ਮੱਥਾ ਜਾਕੇ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੱਟ ਤੋਂ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਕੇਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੂਰਾਂਦੇਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਪਰ ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖਕੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਕੀ - ਕੀ ਵੇਖਿਆ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਐਡ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੇਤੰਨ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਅਦਲੀ - ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਚੋਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਕੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਰੂਪੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਫੀਚਰਸ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਐਕਟ ਦਾ ਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰ ਆਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਟੇਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਸੇ ਵੀ ਜੋ ਚੰਗੇ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ, ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸੰਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਜੋ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੱਦ ਇੱਥੇ ਆਏ ਤੱਦ ਪਤਾ ਪਏ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ

ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕੱਟੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਕੋਈ ਲਿਟਰੇਚਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਦੂਰਾਦੇਸ਼ੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੂਲਵਤਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਸਾਰਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਨਾਲ। ਬਾਕੀ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਝਾੜ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਅੱਗੇ - ਪਿਛੇ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸਟਾਰਜ਼ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਟਾਰਜ਼ ਤਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਡੇ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਨਾ ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਚਮਕ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ, ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ।

ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - 6 -7 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅਨਾਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਵੇਖੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਲਾਨ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਲਾਨ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਲਾਨ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਪਲਾਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੱਤ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ ਨਾ। ਇੰਟ੍ਰਪ੍ਰੇਟਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੀ ਬੋਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਂ ਨਾਲ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਚਾਰੀ ਮੁੰਡ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁੱਟੀ - ਫੁੱਟੀ ਹਿੰਦੀ ਸਿੱਖਣੀ ਪਵੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਚੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰ ਬਾਹਰ ਘੁੰਮਣ ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਇਹ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਘੁੰਮਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਇਕੱਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਹੀ ਧੁੰਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਦੂਜਾ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਇਧਰ - ਉਧਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਬਗੀਚੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੁਲ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਲਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਲਗੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਆਦਤ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਹੈ, ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਢੇ, ਜਵਾਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਬੀਜ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਦਿਆ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਵਿਦਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਧਿਆ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਧਿਆ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ। ਜੇ ਰੂਹ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਕਾਲੇਜ ਆਦਿ ਦੀ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਧਿਆ, ਤੀਜੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਡਾਕਟਰ ਆਫ ਫਿਲਾਸਫੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਜੋ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਫਾਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ...। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਗੁਣ - ਅਵਗੁਣ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਤੇਤੇ ਮੁਅਫਿਕ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਆਫਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਏਗੀ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚੱਲੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ! ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਨੰਵਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਫਿਰ ਕੀ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਜਾਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਥੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਬਣਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪੈਦਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ, ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ, ਉਹ ਕਮਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਫਿਰ ਇਸ ਕਮਾਈ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰੋ। ਡਿਫਿਕਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਅੱਜ ਇੰਨੇ ਵਜੇ ਉੱਠਿਆ, ਫਿਰ ਇਹ ਕੀਤਾ... ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਸੂਭਾਵ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ, ਇਸਲਈ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਮੌਤ ਬਹੁਤ ਇਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸੱਚ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
2. ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬਣ ਕੇ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾਰ੍ਰ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਸਮਰਥ ਸਵਰੂਪ ਭਵ : ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਜੱਦ ਕੋਈ ਨਿਰਜੀਵ, ਅਸਾਰ ਗੱਲਾਂ ਈਰਖਾ, ਅਨੁਮਾਨ, ਆਵੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ, ਬੀਤੀ ਸੇ ਬੀਤੀ ਕਰ, ਸਵਉਨਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਸਮਰਥੀ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਕੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੱਧ ਕਰੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਯੁਗਾਂ ਵਿਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਰਸਮ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਹੜੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਚਾਰਾਂ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਉਹ ਫਿਰ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਚਿੰਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਖੜੀ...ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਰਸਮ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦੇ ਕਿ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਪੁੱਛਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕਈ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਈ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਮੁੰਡ ਪੈਣਗੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਦੋ ਬਾਪ ਹਨ - ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਲੇਕਿਕ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੁਦਾ, ਕੋਈ ਗਾਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ। ਸਭ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਾਓ ਕਿ ਫਾਦਰ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਵਰਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਾ ਲਿਖਵਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਰਥਾਤ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੌਣ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਿਛੇ ਫਿਰ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਸਦੈਵ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਟਰੁਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਰਮਕਾਂਡ ਜਾਂ ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਭ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਨਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓਗੇ ਕਿ ਰੱਬ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਉਹ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਕੇ, ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਕਲ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਘਰ ਲੈ ਆਕੇ ਸਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੇ ਖੜੀ, ਵੈਸ਼ਣ, ਸੂਦਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਹ ਫਿਰ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦਵਾਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕਰਰ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੱਦ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਹੈ। ਭਗੀਰਥ ਤੇ ਆਕੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦੀ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪਰਚਾ ਬਣਾਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਲਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਐਰੇਪਲੇਨ ਤੋਂ ਸੁੱਟਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਖ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਿੱਟਪਿਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਬੜੀ ਕਲੀਅਰ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਮੈਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਓ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਵੱਖ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਸਾਰੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਗੀਤਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਆਤਮਾ ਮੁੱਖ ਬਗੈਰ ਬੇਲੇ ਕਿਵੇਂ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ। ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਭਾਸ਼ਨ ਕਰੋ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਮਝਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੈਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ, ਜਿਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਘੱਟ ਹੈ ਕੀ। ਭਗਵਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਥ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਆਪ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫੀਚਰਜ਼ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਲਿਖੀਏ। ਇਹ ਹੀ ਮੁਖ ਮਿਸਟੇਕ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਭਾਰਤ ਅਨਰਾਇਟੀਅਸ, ਇਰਿਰਿਲਿਜਿਸ, ਇੰਸਾਲਵੈਟ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰਾਇਟੀਅਸ, ਸਾਲਵੈਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਇਟੀਅਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਵਿਸ਼ ਯੂ ਲਾਂਗ ਲਾਈਫ਼ ਐਂਡ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਟੀ। ਬਾਬਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਮਰ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਮਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਅਮਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਮੀਟਿੰਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਏ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਐਡਵਾਂਸ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਿੱਖ ਭੇਜਣ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਵੀ ਹੋਣ। ਰਾਏ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। 2-3 ਹਜ਼ਾਰ ਖਰਚਾ ਬਚ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ 2-3 ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਤਾਂ 2-3 ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ-ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਲੈਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਾਸਤੀ ਇੰਟਰਸੂ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਆਦਿ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਥੋੜਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਇੰਟਰਸੂ ਨਹੀਂ ਲੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਆਕੇ ਰੋਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਅਥਰੂ ਬਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਿਟਚੈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਆਦਿ ਪਹਿਨਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਬਾਕੀ ਪਹਿਨਣਗੇ ਕੌਣ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਰਸਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੋਣ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਜਰੂਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਛੂਠ ਥੋੜੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ, ਲੜਾਈ ਲਗੇਗੀ, ਬੰਬਸ ਛੁਟਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਮੌਤ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਹਿਰਾਂ ਵਗਣੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁੱਧ - ਘਿਓ ਦੀ ਨਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਧੂਆਂ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਡਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬੰਬਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਯਾਦ ਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਜੱਦ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚੱਕਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਟੀਜ਼ਮ, ਇਸਲਾਮੀਜ਼ਮ, ਬੁੱਧੀਜ਼ਮ...ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਫਿਰ ਸਭ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਧਰਮ, ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਧਰਮ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਵੈਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ

ਨਾਲੇਜ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ੁੱਧ ਹੰਕਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਸੰਦੇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਦਿਲ ਬਿੱਤ - ਬਿੱਤ ਕਰੇਗਾ ਖਾਈਏ, ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮਾਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਵੇਖਣ ਹੀ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਰਨ ਕਿਵੇਂ। ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਲੋਭ, ਮੋਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਮਨਲਪਣਾ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਸਿਵਲਾਈ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੀ ਨਸ਼ੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਅਹੰਕਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੰਟ੍ਰਸੂ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਛਾਣ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਇੱਕ ਦਾ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰੀ ਰਿਟਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ :

ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਹੈ -- ਇੱਕ ਦਾ ਲੱਖ ਲਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ, ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਨਮ, ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਟਾਈਟਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਦਾ ਲੱਖ ਗੁਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ, ਜੇ ਚਾਹੇ ਬਾਪ ਸਰਵੈਂਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਰਦਾਤਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਬੀਜ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਜ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਫਲਤਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਵੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ ਬਣ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ ਪੰਡੇ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕਿਨ੍ਹਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਆਨੇਸੂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਮਾ ਕਰੋ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਮਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਸਾਡੇ ਤੀਰਥ ਨਿਆਰੇ ਹਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਗੀਤ ਨਿਕਾਲ ਫਿਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਤੋਂ ਅਰਥ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਹਨ ਜੋ ਕਦੀ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਗੀਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਝੱਟ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲਕੀ ਸ਼ਾਰਸ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਇਹ ਤੀਰਥ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੰਡਿਆ ਦੀ ਸੈਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪੰਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਚੋਪੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਕੁਲ ਦੇ ਹੋ? ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਪੰਡੇ ਲੈਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਪੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪੰਡਾ ਹੈ। ਗਾਈਡ ਨੂੰ ਪੰਡਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਪੰਡੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ। ਪੁਜਾਰੀ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੰਡੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੰਡੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਰ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪੰਡਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਰਥ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਬਦਰੀਨਾਥ, ਅਮਰਨਾਥ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਡੇ ਲੋਕ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲੇ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪੰਡੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੂਰਗ ਦੇ ਕੋਈ ਵੱਖ ਪੰਡੇ ਹਨ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਪੰਡੇ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਪੰਡੇ ਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਵੀ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਵਾਂਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਯਾਦ ਬਲ ਦੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਆਨੇਸੂ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਐਕਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਵੱਗਿਆ ਅਥਵਾ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅੱਖਾਂ ਬੜਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅੱਜ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਏਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਾਡੀ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਸ਼ਮਾ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੇ ਚਮਾਟ ਮਾਰੀ, ਚੰਗਾ ਮਾਫੀ ਮੰਗੀ, ਕੰਮ ਖਤਮ। ਇਵੇਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਥੋੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਕਹਿ ਦੇ ਆਈ ਐਮ ਸਾਰੀ - ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ - ਬੁਰਾ ਫਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਇਵੇਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੂ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਇੰਨੀ ਪਰਹੇਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉੱਚ ਪਦ ਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕਵਾਇਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਝੂਠ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਟਰੂਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਝੂਠ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਸੱਚ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਇਹ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਡਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਹਸਪਤਾਲ ਜੇਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੈਵਿਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਬਣੀ ਤਾਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ। ਓਨਾ ਫੁਰਨਾ ਸਿਰਫ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਈਏ? ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਹੀਨਾ ਡੇਢ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੇਖੇ ਠੰਡੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਲਿਖਕੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮਾਇਆ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਫੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਠਾਉਣਾ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦਿਲ ਹੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਡੇਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੱਥ ਵੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁੜ ਜਾਣੇ ਗੁੜ ਦੀ ਗੋਬਰੀ ਜਾਣੇ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੀ ਬੈਗ (ਗੋਬਰੀ) ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਲਿਖਣਗੇ ਹੋਣਗੇ ਨਵਾਬ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਖਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਪੰਡੇ ਵੀ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੇਕੀਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੁਕਾਕੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਇਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਤੀਰਥ ਕੀ ਕੰਮ ਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਲੜਾਈ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ, ਜਾਕੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਸਾਹਿਤ ਸਟੀਮਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਟੀਮਰ ਵੀ ਖਤਮ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਖਤਮ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਐਵਰਹੈਲਦੀ-ਐਵਰਵੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਵੀ ਲਿੱਖ ਦੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਐਵਰਹੈਲਦੀ-ਵੈਲਦੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਸੀ। ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਸੀ। 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਅਗਰ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਜੱਦ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਹਨ। ਬੜੇ ਗੰਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਈਫ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਥੇ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਰੀਅਲ ਭਾਗਵਤ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਗੀਤਾ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਾਇਉਗ੍ਰਾਫੀ ਕੀ ਲਿਖਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ

ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਰੂ ਹੋਇਆ, ਰੀਲ ਫਿਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝਣ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਹਾਰਟਫੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗ੍ਰਾਹਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਸੌਦਾ ਦਈਏ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਫੁਰਸਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬੋਲੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਈਏ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਕਮਾਈ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੇ। ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਧਰਮਾਉ ਵੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਬਾਬਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ, ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਥਕੋ ਨਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਠੰਡੇ ਨਾ ਬਣੋ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਠੀਕ ਰੱਖੋ। ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੌਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਝੱਟ ਗ੍ਰਾਹਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਿਹੇ ਸੌਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੋਲੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ - ਸਾਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਇਸਤ੍ਰੀ ਵੱਲ ਰਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਈ? ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ! ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਭਗਤ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਥੋੜੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਘੱਟ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਘਰ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਕਪੜਾ ਪਹਿਣ ਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਵਾਂਗੇ ਇਹ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਾਂਗੇ ਅਤੇ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਦੀ ਮਾਉਥ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਜੱਦ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਥੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆੰਤਰਿਕ ਸੁੱਖ ਤੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਥਾਰਥ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ : ਜੇ ਯਥਾਰਥ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ ਉਹ ਕਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਵੀ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਚਲਦੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ, ਆਨਤ੍ਰਿਕ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਉਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਸਚੇ ਰੂਪੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਵਤ: ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਹੜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਭੈਣ ਤੇ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਖਿਆਲ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਾ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਖ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ, ਨਾ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਕਿਵੇਂ? ਆਤਮਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਅਥਵਾ ਭਾਗੀਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਥੋੜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਸ ਰਥ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ, ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਛੁਡਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਸੋਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਕੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਆ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਨੋਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਨੇਚਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਮੱਤ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਜੋ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹਨ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਬੱਚਾ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਕਿਵੇਂ! ਕੋਈ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੂਰਦਾਸ ਹੋ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਉਹ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ, ਗਿਆਨ ਚੰਗਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਜਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜੇ ਵੀ। ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੜਨ ਕਿਵੇਂ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਰਥਾਤ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਿਸੀ ਵੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋ ਨਾ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਭਰਾ - ਭੈਣ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲਾਅ ਮੁਜੀਬ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦੇ ਬੁਰੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ

ਦੁਆਰਾ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਏਡਾਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਸਮਝੇ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ। ਇਹ ਆਰਗਨਜ਼ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਥੋੜੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸੇ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਵਜਾਉਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਤਿੰਨੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹਾਂ ਤੱਦ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ। ਮਿਲਣਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖੇਡ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਆਪਣਾ ਘਰ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿੱਚਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਕਿ ਸਭ ਆ ਜਾਣ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ। ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਹੈ ਹੀ ਸੱਤ। ਸਤਿਅਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੱਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣਨ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸਤਸੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਕੁਸੰਗ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ ਕੁਸੰਗ ਬੋਰੇ... ਕੁਸੰਗ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਮਾਇਆ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਮਿੱਤਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕੋਈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਹਾਂਗੇ ਰਾਵਣ ਹੈ, ਬਸ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ? ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰਾਵਣ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ? ਬਲਾਈਂਡਫੇਬ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬੜੇ ਮਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਿਖਾਓ, ਗੀਤਾ ਸਿਖਾਓ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵੇਸਟ ਆਫ ਟਾਈਮ, ਵੇਸਟ ਆਫ ਮਨੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਰੂਰ। ਇਹ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੀਜ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧਦੇ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਸਪਾਸ ਵਾਲੇ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਫਿਰ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਕਿੰਨੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਮਿਹਨਤ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਾਲੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਜਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਪਟਰਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਪਟਰਾਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਬਣੇਗੀ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਮਹਾਰਾਈ - ਮਹਾਰਾਜ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਪੁਜਾਰੀ ਲੋਕ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਮਨਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਮਾਨ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਹਾਤਮਾ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਤਮਾ ਤੇ ਘਰ-ਬਾਰ ਆਦਿ ਸਭ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਾਮ - ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸਲਈ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਪਤੀ ਮਿਲੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਬੱਚਾ ਮਿਲੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੇ ਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਮੇ ਤੋਂ ਰਜੇ ਸਤੋ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤਾਕਤ, ਖੁਸ਼ੀ, ਧਾਰਨਾ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕੀ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਵੀ ਲਕੀਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਾ ਵੱਧਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਨਾਲ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਦਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ

ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੱਥ ਲਈਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਲਵ ਨਿਕਲ ਇਸਤ੍ਰੀਪਣੇ ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਲਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੱਥ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਰਲੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੰਜਿਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੈਸੀਬੁਲ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ -ਕੁਮਾਰੀ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਲੱਡ ਤੋਂ ਸਭ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਵਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਵੀ ਜੇਕਰ ਨਗਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਥੇ ਵੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਇਥੇ ਤੇ ਉਥੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੀ ਕੀ ਰਿਹਾ! ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਟ ਜਾਣਾ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੀਆਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ -ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਾਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਰਚਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਹ ਹੋ ਗਈ ਅਡੋਪਸ਼ਨ। ਗੋਦ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਰਚੀ।

ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਏ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਗ਼ੈਰ ਉੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਫਿਰ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਜਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦਕਿ ਚਲਣ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਹੋਵੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਵੀ ਮਿਆਉਂ - ਮਿਆਉਂ ਉਦੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਖਾਵਾਂ ਇਸਲਈ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਚਲਨ ਅਪਨਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਅਮੁੱਲ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਨੀ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਹਮ - ਮੂਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਰਦਾਨੀ , ਮਹਾਦਨੀ ਭਵ :
ਬ੍ਰਹਮ ਮੂਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ -ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਕਲਸ਼ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਸ ਵਕਤ ਵਰਦਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਮਤਲਬ ਵਰਦਾਨੀ ਅਤੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕ੍ਰੋਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਨੇਹ ਦੇਣਾ।
